

Secció V. Anuncis

Subsecció segona. Altres anuncis oficials

PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

3486***Projecte de llei de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera de la hisenda pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears***

Informació sobre la tramitació al Parlament de les Illes Balears (participaciociudadana@parlamentib.es) del Projecte de llei de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera de la hisenda pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears (RGE núm. 1097/13).

Atès que la Mesa del Parlament de les Illes Balears, en sessió de dia 20 de febrer d'enguany, va acordar d'admetre a tràmit el Projecte de llei de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera de la hisenda pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, pel procediment d'urgència (RGE núm. 1097/13), per tal de fer efectiu l'article 117.2 del Reglament del Parlament es publica el projecte de llei esmentat, el text del qual es transcriu a continuació.

A la seu del Parlament, 21 de febrer de 2013.

La presidenta del Parlament de les Illes Balears:

Margalida Durán i Cladera.

Projecte de llei de mesures tributàries per a la sostenibilitat financera de la hisenda pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears

Exposició de motius

I

Els articles 120 i 121 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, en relació amb l'article 2 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, sobre finançament de les comunitats autònomes, en la redacció que en fa la Llei orgànica 3/2009, de 18 de desembre, atorguen a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears autonomia financera, que la faculta, pel que fa a l'àmbit dels ingressos públics, i en coordinació amb la Hisenda de l'Estat, per adoptar mesures financeres que li permetin obtenir els recursos suficients per atendre de manera estable i permanent el desplegament i l'execució de les seves competències. Entre aquestes competències figura la protecció i defensa del medi ambient, la qual cosa és considerada actualment un pressupost necessari per garantir la qualitat de vida dels ciutadans.

En efecte, l'atenció del medi ambient s'ha convertit en una acció preferent dels poders públics, que intenten despertar la consciència ciutadana perquè el mitjà de vida sigui respectat i es preservi d'actuacions contaminants o pertorbadores del seu equilibri natural. Atès que aquesta és una política prioritària en el marc d'actuació de l'Estat, és evident la transcendent actuació que en aquesta matèria correspon exercir a les comunitats autònomes, a les quals, segons l'article 148.1.9è de la Constitució espanyola, correspon la competència en matèria de protecció del medi ambient, la qual, en el cas de les Illes Balears, recull l'article 30.46 de l'Estatut d'autonomia, en la redacció de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

Tradicionalment, les polítiques públiques mediambientals s'han orientat a accions administratives de foment, a través de l'establiment d'ajudes per reduir la contaminació ocasionada per les activitats humanes, o a accions de control i repressives, per mitjà de la fixació de certs límits i la imposició de sancions quan aquests límits s'excedeixen, amb la finalitat de preveure i reprimir els danys que es puguin ocasionar al medi ambient. No obstant això, també és possible que les mesures esmentades estiguin associades a altres de caràcter econòmic, en particular de naturalesa tributària, i que, en l'exercici de les competències financeres també atribuïdes constitucionalment a les comunitats autònomes, contribueixin a assolir els objectius de preservació del medi ambient.

En concret, una manifestació d'aquesta autonomia financera en el vessant dels ingressos a què es feia referència anteriorment és, justament, la capacitat de les comunitats autònomes d'establir els seus propis tributs, capacitat que, en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, preveu expressament l'article 129.4 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, com també l'article 6 de la Llei orgànica sobre

finançament de les comunitats autònomes, aplicable a totes les comunitats autònomes de règim comú.

II

En aquest sentit, diverses comunitats autònomes han aprofundit aquests darrers anys en l'establiment de noves figures impositives, que van més enllà del cànon de sanejament d'aigües, el qual ha constituït, pràcticament i durant molts d'anys, l'únic impost propi del sistema de moltes comunitats autònomes i, en tot cas, de la nostra Comunitat Autònoma. I l'establiment d'aquestes noves figures s'ha centrat, fonamentalment, en l'àmbit de la denominada *fiscalitat mediambiental*, per diverses raons perfectament comprensibles. En primer lloc, perquè el marc jurídic relatiu a l'establiment d'imposts per part de les comunitats autònomes requereix l'existència d'un espai propi, que no estigui vedat pel bloc de constitucionalitat ni pel dret comunitari, i la fiscalitat mediambiental constitueix un espai idoni en aquest sentit; i en segon lloc, perquè aquest tipus de fiscalitat gaudeix d'un especial grau de legitimació, inherent a la recuperació pública dels costos econòmics i socials que provoquen determinades activitats amb importants externalitats negatives per al conjunt de la societat, a la qual cosa cal afegir, finalment i pel que fa en particular a les Illes Balears, el fet que el principal motor de la seva economia és el turisme, activitat que requereix un entorn mediambiental favorable que s'ha de preservar, especialment en un territori de caràcter insular.

D'acord amb aquestes premisses i en la mateixa línia —tot i que no necessàriament idèntica— d'altres comunitats autònomes, es creen, per mitjà d'aquesta Llei, tres nous tributs autonòmics de caràcter netament mediambiental. La creació d'aquests tributs verifica en tot cas el doble títol habilitant que la doctrina del Tribunal Constitucional exigeix perquè una comunitat autònoma pugui crear tributs amb finalitats extrafiscales: d'una banda, la potestat tributària, que reconeixen els articles 133.2 i 157 de la Constitució espanyola i l'article 129.4 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, abans esmentat, i, de l'altra, la titularitat de la competència material per tal d'atendre la finalitat perseguida en cada cas. Efectivament, i respecte a aquesta darrera exigència, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té atribuïdes, per l'Estatut, les competències normatives corresponents, no tan sols en la matèria relativa a la protecció del medi ambient (article 30.46, esmentat abans), la qual constitueix certament la matèria essencial relacionada amb la finalitat extrafiscal perseguida pels nous impostos, sinó també en matèria d'ordenació del territori i en matèria de comerç interior (apartats 3 i 42 del mateix article 30), l'ordenació dels quals constitueix una finalitat mediata o de segon grau en el cas d'un dels impostos que es creen, a saber, l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda.

Així doncs, els impostos que s'estableixen per mitjà d'aquesta Llei estan destinats a compensar la societat balear del cost mediambiental que suposa l'exercici de determinades activitats que distorsionen o deterioren el medi ambient en el territori de les Illes Balears, i fa recaure el pes del gravamen sobre els agents que exerceixen determinades activitats que, directament o indirectament, alteren l'equilibri natural, mentre que aquestes activitats els beneficien particularment i, en canvi, repercuteixen en el conjunt del grup social, que es veu en l'obligació de suportar-ne els efectes externs negatius.

En aquest sentit s'ha de destacar, a més, el fet diferencial de la comunitat autònoma de les Illes Balears, respecte d'altres comunitats autònomes, de resultes de la insularitat, circumstància que determina certs costos addicionals en la prestació de determinats serveis públics, com també un impacte més elevat de les activitats que incideixen en el medi ambient per raó de l'àmbit territorial particularment limitat de les Illes Balears.

D'aquesta manera, amb l'establiment d'aquests impostos es pretén rescabalar als ciutadans de les Illes Balears una part dels costos mediambientals que suporten com a conseqüència de l'exercici d'activitats contaminants o generadores de riscos o d'externalitats negatives per a l'entorn natural. Ara bé, a diferència d'altres experiències impositives precedents, com ara l'extint impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient, la configuració d'aquests nous impostos es fa tenint en compte la càrrega contaminant i la incidència en l'entorn mediambiental, real o potencial, derivada de les activitats corresponents, i no simplement la mera titularitat de certs elements patrimonials adscrits a determinades activitats.

III

En aquest sentit, és evident la incidència en el medi ambient de l'ús d'envasos en massa que posen a disposició del públic els agents vinculats a l'activitat comercial de productes envasats, i el cicle de generació i tractament de residus que això implica. Per això, l'impost sobre envasos de begudes que es crea en virtut d'aquesta Llei té en compte aquesta incidència massiva i modula la càrrega tributària en funció del cost mediambiental inherent a l'ús d'aquests envasos, és a dir, en funció de la seva capacitat i composició. Aquest tribut, certament, constitueix una novetat en l'àmbit de la imposició a Espanya, però no en altres països d'Europa, com ara Suècia i Dinamarca.

En concret, aquest impost sotmet a tributació l'adquisició de determinats envasos —iguals o inferiors en tot cas a 50 litres— pels comerciants detallistes, atès el dany mediambiental que provoca aquest tipus d'adquisicions que després són objecte d'un ús massiu per part dels ciutadans, i en la mesura que aquest dany mediambiental constitueix, per si mateix, un índex de riquesa real o potencial; però llevat del cas que aquesta adquisició es faci directament a fabricants o a majoristes no ubicats en el territori de les Illes Balears, totes les obligacions materials i formals inherents a l'aplicació del tribut s'imposen al comerciant majorista o distribuïdor, amb domicili fiscal o amb un establiment o més permanents a les Illes Balears, que subministra els envasos a detallistes, tot això per mitjà de la tècnica de la substitució del contribuent i sens perjudici, evidentment, de la repercussió procedent. En tot cas, queden exemptes de l'impost les adquisicions

successives dels envasos de vidre quan es tracti d'envasos reutilitzables subministrats prèviament pel mateix venedor i s'hagi satisfet l'impost corresponent a la primera adquisició.

D'altra banda, l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda —que té precedents en l'àmbit autonòmic espanyol, com ara, entre d'altres, en les comunitats autònomes d'Aragó i de Catalunya— pren com a referència essencial la superfície de l'àrea de venda, atesa la seva relació directa amb les externalitats negatives inherents a aquest paràmetre, en termes d'ús i congestió del medi ambient.

En efecte, el sector del comerç a les Illes Balears és integrat, majoritàriament, per petites i mitjanes empreses que es distribueixen de manera homogènia per tot el teixit urbà, circumstància que singularitza el model de ciutat propi dels països mediterranis. Aquest comerç, anomenat *de proximitat*, satisfà unes necessitats vitals per als ciutadans, de tal manera que compleix una funció no només econòmica, sinó també social i urbanística. Darrerament, aquesta estructura ha experimentat, però, notables transformacions, d'origen certament aliè a la tradició urbanística i econòmica balear; aquests canvis deriven, sobretot, de la irrupció d'un sistema de distribució fonamentat en la concentració espacial del comerç en un nombre reduït de superfícies de grans dimensions. El grau de penetració en el mercat que han assolit, per raó de llur potencial econòmic i financer, les empreses que exploten aquests grans establiments ha forçat, en definitiva, un reequilibrament manifest en el sector de la distribució i una modificació correlativa en els hàbits socials i de consum de la població.

D'altra banda, sembla difícilment objectable que la implantació d'explotacions comercials de gran superfície, en la majoria dels casos perifèriques als centres urbans, produeix un impacte en l'equilibri i l'ordenació territorials de les Illes Balears, tant per la construcció de noves àrees urbanitzades en la rodalia dels centres comercials com per l'increment del nombre total de desplaçaments que generen. Aquestes circumstàncies imposen, sovint sense alternativa, l'ús de l'automòbil particular per accedir als centres, amb unes conseqüències indesitjades tan previsible com la saturació periòdica de la circulació rodada en les zones afectades i el consegüent augment dels índexs de pol·lució atmosfèrica. La implantació d'aquests establiments comporta, així mateix, la construcció d'accessos i vials, i la intensificació de les tasques de manteniment de la xarxa viària a causa del seu sobreús, actuacions que han de dur a terme les administracions públiques competents.

Per això, l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda que crea aquesta Llei es justifica en les potencials externalitats negatives que la implantació d'aquestes grans superfícies produeix tant en el sector de la distribució comercial com en l'ordenació territorial i en el medi ambient. Nogensmenys, no és possible oblidar que el nou impost grava subjectes en els quals es posa de manifest una singular capacitat econòmica, directament vinculada a la circumstància de l'ús de grans superfícies: no solament perquè l'ocupació de grans extensions és en si mateixa denotativa de capacitat econòmica, sinó també perquè els facilita un augment notori del volum d'operacions i, per tant, l'adquisició d'una posició dominant en el sector. D'altra banda, és constatable també l'existència d'un avantatge econòmic d'aquestes entitats mentre que no assumeixen el cost de les externalitats negatives sobre el medi ambient i el territori, i la distribució comercial.

En tot cas, i des del punt de vista estrictament fiscal, és important advertir que ni l'impost sobre envasos de begudes ni l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda tenen per objecte gravar la capacitat econòmica inherent a l'exercici de determinades activitats comercials, susceptibles de generar rendes o beneficis, sinó la manifestació indirecta de riquesa i, per tant, de capacitat de pagament que denota el dany mediambiental inherent a les adquisicions de determinats productes envasats susceptibles de comercialització en massa, d'una banda, i la implantació de l'activitat en grans àrees de venda, d'altra, tal com es desprèn també de l'estructura dels gravàmens respectius, que en tot cas gira entorn d'elements estrictament físics relacionats amb l'envàs com a tal o amb la superfície ocupada, constitutius per tant d'índexs indirectes de capacitat fiscal, a més de la seva correlació amb la funció extrafiscal d'ambdós tributs.

Finalment, l'impost sobre el dany mediambiental derivat de l'ús de vehicles de lloguer sense conductor es configura obertament per referència a la càrrega de diòxid de carbó que produeixen els vehicles automòbils de motor, i es fa una passa més, en aquest punt, respecte de la configuració inicial que contenia la Llei 13/2005, de 27 de desembre, de mesures tributàries i administratives, la qual no va arribar a tenir efectivitat real, tenint en compte, evidentment, i en ambdós casos, la capacitat econòmica concreta inherent al dany mediambiental, entès com a índex de riquesa real o potencial, provocat per l'ús d'aquests vehicles particulars per part dels contribuents.

En efecte, i a diferència del tribut que preveia la Llei esmentada, la quota fixa del qual es determinava per raó dels centímetres cúbics dels motors corresponents, la nova Llei se centra en la capacitat contaminant del vehicle, amb independència del cubicatge. A més, i pel que fa a la quota variable, relacionada amb el nombre de quilòmetres que recorren els vehicles, s'estableix un mínim exempt de tributació de 350 quilòmetres diaris, a fi de reforçar aquesta finalitat extrafiscal del tribut.

En aquest darrer sentit cal esmentar, també, la tendència que s'aprecia des de les institucions comunitàries perquè tots els gravàmens relacionats amb la fiscalitat dels vehicles prenguin com a punt de referència l'emissió de diòxid de carbó, expressat en grams per quilòmetre recorregut, com així es desprèn de la proposta de directiva del Consell, presentada per la Comissió el 5 de juliol de 2005, a fi d'aconseguir l'objectiu fixat en l'estratègia comunitària de 120 g/km, com també els objectius globals d'emissions inherents al protocol de Kyoto.

En tot cas, els tributs que es creen tenen la naturalesa d'imposts, d'acord amb l'article 2 de la Llei general tributària; són impostos, però, com ja s'ha indicat, amb un caràcter parcialment extrafiscal. Certament, tot i que aquesta finalitat extrafiscal no és absoluta en cap dels tres impostos, l'extrafiscalitat es manifesta en tots els casos, i ho fa tant en el seu aspecte negatiu, a saber, la finalitat de dissuadir la realització de

determinades conductes —com ara l'ús massiu de determinats envasos de begudes, la concentració de grans superfícies comercials o l'ús de vehicles particulars de lloguer—, com en el seu aspecte positiu, en el sentit de fomentar l'ús d'envasos de més cabuda i durabilitat, el teixit del comerç urbà i l'ús del transport públic o de vehicles particulars més respectuosos amb el medi ambient.

Així doncs, més enllà de l'estricta finalitat recaptatòria, que és pròpia de tots els tributs, la finalitat d'aquests impostos és, també i en part, extrafiscal, com reflecteix així mateix l'afectació dels recursos obtinguts al finançament d'actuacions en matèria de medi ambient, ordenació del territori i del comerç, carreteres i altres despeses inherents a les infraestructures de comunicacions.

Arribats a aquest punt s'ha de recordar que el procés de descentralització dels serveis públics inherents al desplegament de l'Estat autònic ha donat lloc a tot un ventall de prestacions públiques que s'han anat incrementant, any rere any, fins a assolir uns nivells prou consolidats de benestar social. En aquest sentit, l'increment quantitatiu i qualitatiu dels principals serveis públics han consolidat un determinat llindar de despesa mínima, que és necessària per al funcionament ordinari dels serveis i que està intrínsecament lligada a les infraestructures associades a la prestació d'aquests serveis fonamentals, molt superiors actualment a les existents abans de les transferències corresponents.

Certament, aquests darrers anys s'han adoptat diverses mesures adreçades al compliment dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat de les finances públiques, però la major part d'aquestes mesures s'ha centrat en la contenció de la despesa pública, deixant de banda en part el vessant dels ingressos públics, en el qual les mesures adoptades s'han limitat a determinats retocs puntuals en l'àmbit, bàsicament, dels tributs cedits. D'aquesta manera, el manteniment d'un cert nivell prestacional dels serveis públics de competència autònoma requereix obtenir un determinat nivell d'ingressos públics ordinaris, atesa la insuficiència dels recursos d'aquesta naturalesa que proporciona el sistema de finançament autònic, basat, en essència, en els tributs estatals cedits.

Per això, tots aquests impostos neixen, formalment, amb una vocació de permanència, amb la finalitat de contribuir a l'estabilització de les finances de la Comunitat Autònoma, atesa la insuficiència del sistema de finançament vigent dissenyat pel legislador estatal, en l'exercici de les seves competències. Ara bé, precisament per aquesta posició d'insuficiència crònica de la Comunitat Autònoma en el conjunt del sistema, res no impedeix que en el cas que aquest sistema ofereixi, en el futur, més recursos dels que ofereix actualment —en la mesura que aconseguixi aproximar-se definitivament al finançament mitjà del conjunt de les comunitats autònomes—, pugui redissenar-se l'esquema dels tributs propis de la Comunitat Autònoma, particularment dels nous impostos que preveu aquesta Llei, en la mesura que els recursos financers del sistema i les necessitats pressupostàries així ho permetin, tot això tenint en compte, a més, la incidència decreixent en la recaptació d'aquests impostos que, en principi, ha de provocar el compliment de les finalitats extrafiscales esmentades abans.

IV

D'aquesta manera la Llei s'estructura en quatre capítols: els tres primers dedicats a la regulació de cada un dels tres impostos esmentats abans i el darrer conté determinades normes comunes a tots. L'estructura interna de cada capítol és semblant en tots els casos, en el sentit que la Llei regula tots els elements essencials de cada impost, d'acord amb la reserva de llei relativa que es desprèn de l'article 31.3 de la Constitució espanyola i de la doctrina del Tribunal Constitucional en relació amb la regulació d'imposts per part de l'Estat o de les comunitats autònomes. A més, amb la finalitat de facilitar la implantació efectiva de les noves figures tributàries, i de conformitat amb l'article 38.2.b) de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, la Llei autoritza el conseller competent en matèria d'hisenda perquè desplegui, mitjançant les ordres que calguin, de naturalesa reglamentària, tots els aspectes relatius a la gestió dels impostos, i no és necessari, en principi, cap desplegament previ mitjançant una norma reglamentària del Consell de Govern, atès que, d'acord amb l'article 8 de la Llei general tributària, pràcticament tots els aspectes substantius dels impostos ja es contenen en la Llei. Això no obsta, evidentment, perquè qualsevol desplegament que, en el futur, es consideri necessari en la part substantiva dels impostos, s'hagi de fer per un decret del Consell de Govern, però aquesta eventualitat no impedeix que els impostos siguin exigibles des de l'entrada en vigor de la Llei i que s'hagin de presentar les autoliquidacions que corresponguin tan aviat com s'aprovin i es publiquin les ordres corresponents.

La Llei es completa amb quatre disposicions addicionals, per les quals s'estableix l'afectació de la recaptació dels impostos a determinades despeses públiques; es regula un nou règim específic aplicable a la transmissió onerosa de vehicles de motor en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, mitjançant la introducció d'una bonificació autònoma i la fixació d'un recàrrec en els termes que preveu l'article 12 de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes; es regulen els trets essencials de les costes procedimentals de la via econòmicoadministrativa pel que fa als tributs propis i als recàrrecs sobre tributs estatals, i es fa abstracció de les referències al gènere masculí en les denominacions; dues disposicions transitòries, relatives a l'exigibilitat i a altres aspectes específics dels impostos en l'exercici del 2013; una disposició derogatòria, i vuit disposicions finals, per les quals s'adapta el tipus de gravamen autònic en l'impost sobre hidrocarburs a l'actual estructura d'aquest impost; s'afegeix un nou sistema alternatiu d'estimació objectiva dels saldos de cobrament dubtós en el cànon de sanejament d'aigües, com també de la quota corresponent als camps de golf; es corregeix en un punt la Llei 3/2012, de 30 d'abril, de mesures tributàries urgents, es modifiquen puntualment diverses taxes de la Comunitat Autònoma; es revisen determinats aspectes concrets de la Llei reguladora de l'Agència Tributària de les Illes Balears; s'habilita la llei de pressuposts generals perquè pugui modificar els aspectes estrictament quantitatius dels impostos, com també el règim d'exempcions, deduccions i bonificacions, i es fixa l'entrada en vigor de la Llei.

Capítol I
Impost sobre envasos de begudes

Secció 1a
Disposicions generals

Article 1**Objecte i naturalesa**

1. L'impost sobre envasos de begudes té per objecte gravar la capacitat econòmica concreta que denota, com a índex de riquesa real o potencial susceptible d'imposició, el dany mediambiental causat per l'adquisició de begudes envasades per part de les empreses detallistes que comercialitzen aquests productes, i amb això contribuir a reduir l'impacte ambiental produït per l'ús d'envasos en begudes, amb el consegüent foment de l'ús de materials més ecològics, de més cabuda i més perdurables que permetin reutilitzar els envasos, i la disminució de la quantitat de recursos utilitzats i de residus generats.

2. L'impost sobre envasos de begudes és un impost propi de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de caràcter real i objectiu, de naturalesa indirecta i de meritació instantània.

Article 2**Definicions**

1. Als efectes d'aquest tribut es considera empresa detallista la persona física o jurídica o l'entitat sense personalitat jurídica a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en la qual concorren els dos requisits següents:

a) Que, amb caràcter principal o accessori, lliuri habitualment els béns subjectes al tribut sense haver-los sotmès, l'empresa detallista mateixa o terceres persones, a cap procés de fabricació, elaboració o manufactura. A aquest efecte no es consideren operacions de transformació, entre d'altres, les de classificació i envasament, l'etiquetatge o les de conservació.

b) Que més del 25 % de l'import de les vendes dels béns subjectes al tribut, assolit en l'exercici precedent, hagi tingut lloc a través de la venda als destinataris finals dels béns, sia particulars sia altres empresaris o professionals l'activitat principal dels quals no sigui la venda d'aquests productes.

En tot cas, es considera empresa detallista la que, amb caràcter principal o accessori, du a terme l'activitat comercial de venda de begudes envasades en establiments per a la venda al públic al detall per a consum directe, amb independència de la finalitat que els comprador donin al producte.

2. S'entén per envàs el producte fabricat amb materials de qualsevol naturalesa que es fa servir per contenir, protegir, manipular i distribuir begudes en la fase detallista.

3. S'entén per beguda qualsevol producte que contengui totalment o en part aigua i al qual s'hagi incorporat o no, directament o indirectament, qualsevol ingredient autoritzat, i que és apte per al consum humà.

a) Es consideren begudes, entre altres:

1r. Les begudes refrescants, definides en el Reial decret 650/2011, de 9 de maig, pel qual s'aprova la reglamentació tecnosanitària en matèria de begudes refrescants.

2n. Les aigües aptes per al consum humà.

3r. Les begudes làcties, llevat de la llet evaporada, de la llet condensada, de la llet en pols, dels derivats de la llet i del quall, en els termes que estableix el capítol XV del Codi alimentari espanyol, aprovat pel Decret 2484/1967, de 21 de setembre.

4t. Els sucres i els nèctars derivats de fruites i de tomàtiques inclosos en la secció segona del capítol XXII del Codi alimentari espanyol.

5è. La cervesa i els productes constituïts per mesclures de cervesa amb begudes alcohòliques, sotmesos a l'impost sobre la cervesa que regula el capítol III de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'imposts especials.

6è. El vi tranquil, el vi escumós, les begudes fermentades tranquil·les i les begudes fermentades escumoses sotmeses a l'impost sobre el vi i begudes fermentades, regulat en el capítol IV de la Llei 38/1992.

7è. Les begudes alcohòliques sotmeses a l'impost sobre productes intermedis i a l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades, regulats en els capítols V i VI, respectivament, de la Llei 38/1992.

b) A l'efecte de l'impost no es consideren begudes:

1r. Les aigües que, d'acord amb la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties d'ús racional dels medicaments i els productes sanitaris, i la

normativa que la desplega, es consideren medicaments.

2n. Els olis i la resta de greixos comestibles a què es refereix el capítol XVI del Codi alimentari espanyol i els vinagres regulats en el Reial decret 661/2012, de 13 d'abril, pel qual s'estableix la norma de qualitat per a l'elaboració i la comercialització dels vinagres.

3r. Els iogurts a què fa referència l'annex del Reial decret 179/2003, de 14 de febrer, pel qual s'aprova la norma de qualitat per al iogurt, i la resta de productes alimentaris que no tinguin la consideració de begudes d'acord amb el Codi alimentari espanyol i la resta de normativa vigent.

Secció 2a

Aspectes materials, espacials i personals del tribut

Article 3

Fet imposable

Constitueix el fet imposable de l'impost l'adquisició de qualsevol envàs que contengui beguda per part de les empreses dedicades al comerç en la fase detallista en el territori de les Illes Balears.

Article 4

Exempcions

1. Estan exempts de l'impost les adquisicions d'envasos de capacitat superior a 5.000 centilitres.

Així mateix, estan exemptes de l'impost les adquisicions d'envasos de vidre que suposin restituir-los per uns altres de la mateixa capacitat, sempre que la restitució afecti envasos l'adquisició originària dels quals hagi estat subjecta a l'impost i no exempta d'aquest i hi concorrin, a més, els requisits següents:

- a) Que la restitució es faci a favor d'un proveïdor o distribuïdor que tingui el caràcter de substitut del contribuent als efectes d'aquest impost.
- b) Que la restitució es faci a favor del mateix substitut al qual es varen adquirir els envasos objecte de restitució.
- c) Que els envasos lliurats pel contribuent al substitut es reutilitzin sense cap tipus de transformació.

Article 5

Lloc de realització del fet imposable

1. Amb caràcter general, les adquisicions s'entenen fetes en el territori d'aplicació de l'impost quan els béns es posin a disposició de l'adquirent en aquest territori.
2. En cas que l'adquisició es faci fora del territori de les Illes Balears i els envasos hagin de ser objecte d'expedició o transport, s'entén que el fet imposable ha tingut lloc a les Illes Balears quan aquest territori sigui la seva destinació final.

Article 6

Obligats tributaris

1. Tenen la consideració de contribuents totes les empreses detallistes que desenvolupen la seva activitat minorista a les Illes Balears en els termes que preveu l'article 2.1 anterior, i això amb independència que adquireixin els envasos als qui, d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, siguin substituïts dels contribuents, o a altres comerciants o fabricants, en el mercat nacional o internacional.
2. Tenen la consideració de substituïts dels contribuents les persones físiques i jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària, amb domicili fiscal a les Illes Balears o amb un establiment permanent a les Illes Balears o més, que subministren els envasos a les empreses detallistes contribuents.

A aquests efectes, es consideren establiments permanents les fàbriques, els magatzems i la resta d'establiments, que exploten les persones o entitats a què es refereix el paràgraf anterior, vinculats funcionalment al desplegament de l'activitat de subministrament de les begudes envasades.

3. Són responsables solidàries del pagament del tribut les persones físiques i jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària que estiguin obligades solidàriament al pagament del deute duaner d'acord amb la normativa vigent sobre la matèria en el cas d'importacions.

Article 7**Repercussió del tribut**

1. Els substituïts han d'exigir als contribuents l'import de l'impost sobre envasos que es meriti, la qual cosa ha de constar en la factura o document anàleg corresponent, amb els requisits addicionals que, si escau, s'estableixin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda.
2. Els empresaris o els professionals que adquireixen envasos a altres persones o entitats amb domicili fiscal a les Illes Balears estan obligats a acreditar davant aquests proveïdors el fet de desenvolupar o no activitats de comerç en la fase detallista en el territori de les Illes Balears, en els termes que estableix l'article 2.1 d'aquesta Llei, als efectes de l'exigència de l'impost que, si s'escau, sigui procedent. En cas contrari s'entén que l'adquirent constitueix una empresa detallista contribuent als efectes d'aquest impost. Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es poden dictar normes específiques relatives a aquesta acreditació.

Secció 3a**Aspectes quantitatius del tribut****Article 8****Base imposable**

La base imposable està constituïda pel nombre d'envasos adquirits.

Article 9**Tipus de gravamen**

1. S'estableixen els tipus de gravàmens següents per envàs, expressats en euros per envàs, segons la capacitat i el material principal de l'envàs:

<i>Capacitat de l'envàs</i>	<i>Composició principal de l'envàs</i>			
	<i>Vidre</i>	<i>Llauna i altres metalls</i>	<i>Paper o cartó</i>	<i>Plàstic</i>
Igual o inferior a 20 cl	0,02	0,025	0,03	0,035
Superior a 20 cl i igual o inferior a 50 cl	0,025	0,03	0,035	0,04
Superior a 50 cl i igual o inferior a 250 cl	0,035	0,042	0,049	0,056
Superior a 250 cl i igual o inferior a 600 cl	0,06	0,072	0,084	0,096
Superior a 600 cl i igual o inferior a 1.000 cl	0,087	0,105	0,122	0,14
Superior a 1.000 cl i inferior a 1.500 cl	0,4	0,48	0,56	0,64
Igual o superior a 1.500 cl i inferior a 3.000 cl	0,9	1,08	1,26	1,44
Igual o superior a 3.000 cl i igual o inferior a 5.000 cl	1,375	1,65	1,925	2,2

2. A l'efecte de l'aplicació dels tipus de gravamen esmentats s'ha de considerar l'envàs que conté directament la beguda, el qual, per tant, està en contacte físic amb el líquid corresponent, i no l'eventual envàs que contengui al seu torn envasos de begudes.

Article 10**Quota tributària**

La quota que s'ha d'ingressar és el resultat d'aplicar sobre la base imposable corresponent el tipus de gravamen aplicable segons el que estableix l'article anterior per a cada tipus d'envàs.

Secció 4a**Aspectes temporals del tribut****Article 11****Meritació**

1. La meritació es produeix quan els envasos es posen a disposició del contribuent en el territori de les Illes Balears.
2. Sens perjudici del que estableix l'apartat anterior, en cas que el contribuent disposi d'un o diversos establiments de venda al públic, la meritació té lloc quan els envasos es posen a disposició en el primer establiment en el territori de les Illes Balears. En aquest cas, l'eventual transport posterior dels envasos a altres establiments del contribuent no determina la meritació de l'impost.

Secció 5a**Normes de gestió****Article 12****Obligacions formals**

1. Les empreses amb domicili fiscal o amb establiment permanent a les Illes Balears que lliurin envasos de begudes, sense exigir l'impost, a altres empreses que desenvolupin la seva activitat en el territori de les Illes Balears, com també aquestes empreses que adquireixen els envasos sense suportar l'impost, han d'emplenar sengles declaracions anuals en les quals constin la identificació dels subjectes i les operacions realitzades en els termes i amb els requisits que s'estableixin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda.
2. Les empreses que desenvolupin activitats per les quals estiguin subjectes al tribut s'han de donar d'alta en els cens que amb aquesta finalitat es creï, amb les condicions i els requisits que s'estableixin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda. S'exclouen de l'obligació esmentada els contribuents que únicament adquireixen envasos a persones o entitats que tenen la consideració de substituïts i, consegüentment, no queden sotmeses a les obligacions tributàries materials i formals derivades de l'impost.

En tot cas, tots els subjectes passius de l'impost poden accedir a les dades del cens.

Article 13**Obligacions comptables**

1. La comptabilitat dels subjectes passius, per mitjà dels llibres que hagin de dur obligatòriament o, si escau, dels registres auxiliars que calguin, ha de permetre determinar amb precisió:
 - a) L'impost exigít i suportat, respectivament, pels substituïts i pels contribuents.
 - b) L'impost meritat pels contribuents en els casos d'adquisicions d'envasos a persones o entitats que no tinguin la consideració de substituïts.
 - c) Les operacions de restitució d'envasos exemptes de l'impost d'acord amb l'article 4.2 d'aquesta Llei.
 - d) En tots els casos anteriors, la data i l'import, el tipus d'envasos, el seu material principal, la capacitat, el nom comercial de la beguda envasada, les dades identificatives de l'entitat subministradora i la resta d'elements que siguin necessaris per delimitar correctament el fet imposable.
 - e) El transport dels envasos entre establiments del mateix contribuent.
2. Les anotacions derivades de l'aplicació del tribut s'han de comptabilitzar o registrar en els terminis establerts per a la liquidació i el pagament del tribut.

Article 14**Autoliquidacions**

1. L'impost s'exigeix en règim d'autoliquidació a càrrec del contribuent o, si escau, del substituït del contribuent, els quals també estan obligats a fer l'ingrés de les quotes corresponents.
2. Les autoliquidacions s'han de presentar amb una periodicitat trimestral, dins els vint primers dies naturals dels mesos de maig, agost i novembre de cada any, les tres primeres, i juntament amb la declaració resum anual, la relativa al darrer trimestre, tot això en la forma i el lloc que es determinin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda.
3. Sens perjudici del que estableix l'apartat anterior, en cas de contribuents que adquireixen envasos a persones o entitats que no tenen la

consideració de substituïts, l'ordre esmentada pot establir que les autoliquidacions i la declaració resum anual s'hagin de presentar de manera separada per a cada establiment en el qual s'ha meritat l'impost.

Article 15**Declaració resum anual**

1. Els contribuents o, si escau, els substituïts han de presentar, dins els vint primers dies naturals del mes de febrer, i en la forma i el lloc que es determinin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda, una declaració resum anual, en la qual ha de constar el resultat de les autoliquidacions trimestrals presentades durant l'exercici fiscal immediatament anterior.

2. A aquests efectes, l'exercici fiscal està comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de cada any.

Capítol II**Impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda****Secció 1a****Disposicions generals****Article 16****Objecte i naturalesa**

1. L'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda té com a objecte gravar la capacitat econòmica concreta que denota, com a índex de riquesa real o potencial susceptible d'imposició, el dany mediambiental causat per la implantació de determinats establiments comercials com a conseqüència d'estar situats en grans superfícies, atès que aquesta circumstància contribueix d'una manera decisiva a tenir una posició dominant en el sector, a més del fet que, per la seva estructura i efecte d'atracció al consum, incideixen d'una manera negativa en el territori i en el medi ambient de les Illes Balears.

2. L'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda és un impost propi de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de caràcter real i objectiu, de naturalesa indirecta i de meritació periòdica.

Article 17**Definicions**

1. Amb caràcter general, els conceptes i les classificacions materials pròpies de l'ordenació comercial es regeixen pel que disposa la normativa autonòmica vigent en matèria de comerç.

2. Als efectes d'aquest tribut es considera que un establiment té una gran àrea de venda quan la superfície d'exposició i venda, en els termes que preveu l'apartat següent, és superior a 700 m² a l'illa de Mallorca, a 400 m² a les illes de Menorca i d'Eivissa, i a 300 m² a l'illa de Formentera.

3. Als efectes d'aquest impost, s'entén per superfície d'exposició i venda al públic aquella on es produeix l'intercanvi comercial, constituïda per espais destinats de manera habitual o ocasional a l'exposició al públic dels articles oferts, ja sigui per mitjà de mostradors, prestatgeries, vitrines, góndoles o cambres, els emprobadors, les caixes registradores, l'espai entre caixes, els passadissos de sortida i entrada a l'establiment i, en general, tots els espais destinats a la permanència, al servei o al pas del públic. Se n'exclouen expressament les superfícies destinades a oficines, aparcaments, zones de càrrega i descàrrega i emmagatzematge no visitables pel públic i, en tot cas, les dependències i les instal·lacions d'accés restringit al públic.

En el càlcul de la superfície d'exposició i venda s'ha de computar de manera acumulada tota la superfície dels llocs i els espais descrits anteriorment, malgrat que estiguin distribuïts en diferents plantes d'un mateix local o construcció, o en locals diferents però contigus comunicats entre si o que comparteixen qualsevol tipus de servei o instal·lació vinculats a l'activitat exercida per un mateix titular.

La cessió a tercers d'espais integrats en un establiment amb una gran àrea de venda no en determina l'exclusió del còmput de la superfície d'exposició i venda.

Secció 2a**Aspectes materials i personals del tribut****Article 18****Fet imposable**

Constitueix el fet imposable de l'impost l'ús, amb finalitats comercials, de les instal·lacions i dels elements afectats a l'activitat d'explotació dels establiments comercials individuals amb grans àrees de venda, per raó de l'impacte que pot ocasionar al territori, al medi ambient i al teixit del comerç urbà de les Illes Balears.

Article 19**Supòsits de no subjecció i exempcions**

1. No estan subjectes a l'impost els establiments comercials que compleixen alguna de les condicions següents:

a) Que la seva activitat comercial tingui caràcter majorista i, en general, quan es dediquin a l'exercici habitual d'adquisició de productes i articles de qualsevol classe en nom i per compte propis, amb la finalitat de posar-los a disposició d'altres comerciants majoristes, detallistes o empresaris, indústries o artesans que al seu torn transmetin els béns en el seu estat original o transformats i que no els destinin normalment al seu consum final.

A aquests efectes, es considera que l'activitat comercial té caràcter majorista quan l'import de les vendes de l'establiment, en l'exercici precedent, fetes als destinataris finals dels productes, sia particulars sia altres empresaris o professionals l'activitat dels quals sigui diferent de la venda d'aquests productes, no superi el 25 % de l'import total de vendes.

b) Que es tracti de cooperatives de consumidors i usuaris, com també qualssevol altres que subministrin béns i serveis als seus socis, o d'economats i altres establiments que subministrin béns, productes o serveis exclusivament a una col·lectivitat d'empleats, sempre que l'oferta i la venda no s'adreixin al públic en general.

2. Tampoc no estan subjectes a l'impost les exposicions i les fires de mostres de caràcter temporal la finalitat de les quals no sigui l'exercici regular d'activitats comercials, sinó l'exposició de productes.

3. Així mateix, queden exempts de l'impost els establiments comercials l'activitat dels quals sigui la venda exclusiva dels productes següents:

- a) Maquinària, vehicles, utillatge i subministraments industrials.
- b) Materials per a la construcció, sanejament, portes i finestres.
- c) Planters per a jardineria i cultius.
- d) Mobiliari en establiments individuals i especialitzats.
- e) Venda de vehicles automòbils i d'embarcacions.
- f) Subministrament de combustibles i carburants per a l'automoció.

A aquests efectes s'entén que l'establiment no es dedica a la venda exclusiva d'aquests productes quan més del 10 % de la superfície d'exposició i venda al públic de l'establiment es correspon amb altres activitats complementàries o accessòries, diferents de la venda dels productes esmentats, sempre que la superfície d'exposició i venda al públic d'aquestes altres activitats sigui superior als metres quadrats que s'indiquen en l'article 17.2 per a cada una de les illes del territori de les Illes Balears.

En cas que, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, aquests establiments comercials no quedin exempts de l'impost, la base imposable s'ha de determinar de la manera que estableix l'article 21.3.

Article 20**Obligats tributaris**

Són subjectes passius de l'impost, en qualitat de contribuents, les persones físiques o jurídiques i les entitats sense personalitat jurídica a què es referix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, titulars de l'activitat d'explotació dels establiments comercials individuals que tenen una gran àrea de venda, amb independència que estiguin situats o no en un establiment comercial de caràcter col·lectiu.

Secció 3a**Aspectes quantitatius del tribut****Article 21****Base imposable**

1. Constitueix la base imposable de l'impost la superfície total, referida a la data de la meritació de l'impost, de cada establiment comercial que disposa d'una gran àrea de venda.

2. La superfície total s'obté de sumar les següents unitats contaminants de mesura del dany mediambiental:

a) La superfície d'exposició i de venda, en els termes que preveu l'article 17.3.

b) La superfície destinada a altres usos. S'entén la superfície destinada a serveis auxiliars, com ara magatzems, tallers, obradors, espais de producció, cambres frigorífiques, oficines, lavabos, serveis sanitaris, vestidors i instal·lacions d'evacuació d'incendis, sempre que no s'hi venguin o exposin productes. A aquests efectes, es pren en consideració la superfície real destinada a aquests usos, amb el límit màxim que resulti de computar el 20 % de la superfície d'exposició i venda al públic.

c) La superfície d'aparcament. Es considera la superfície, sigui quin sigui el títol jurídic habilitant per al seu ús, destinada a aparcament de vehicles al servei dels compradors o empleats de l'establiment comercial, o destinats als vehicles per a càrrega i descàrrega de mercaderies, amb independència de la seva situació a l'aire lliure o en zones cobertes, i incloent-hi els espais de circulació de vehicles i persones, zones de control i altres de vinculades al servei.

A aquests efectes, la superfície d'aparcament s'obté per mitjà de l'aplicació de les regles següents:

1a. Quan es tracti d'establiments comercials amb aparcament propi o que disposin d'aparcament comú amb altres, i consti explícitament i fefaentment la superfície ocupada per les places d'aparcament que els correspon a cada un, es pren en consideració la superfície real d'aquestes places.

2a. Quan es tracti d'establiments comercials que disposin d'aparcament comú i no constin explícitament les places d'aparcament que correspon a cada un, o les places no estiguin separades o individualitzades, s'ha d'assignar a cada establiment la superfície equivalent al 30 % de la superfície d'exposició i venda al públic.

3a. Així mateix, quan es tracti d'establiments comercials que no disposin d'aparcament per als clients en les instal·lacions, però la dotació per a aquest estigui situada en edificis aliens destinats exclusivament a aquest ús o en estacionaments públics o privats, s'han d'aplicar les regles anteriors.

4a. Quan no consti explícitament la superfície destinada a places d'aparcament, però sí el nombre, s'ha de calcular a raó de 28 m² per plaça.

En tot cas, per determinar la base imposable de l'impost es pren en consideració la superfície real d'aparcament obtinguda per l'aplicació de les regles anteriors, amb el límit màxim que resulti de computar el 30 % de la superfície d'exposició i venda al públic.

3. No obstant tot el que estableixen els apartats anteriors, en el cas dels establiments a què es refereix l'article 19.3, la base imposable s'ha de determinar per referència exclusiva als metres quadrats corresponents a la superfície d'exposició i venda al públic de les activitats complementàries o accessòries corresponents, calculada de conformitat amb el que disposa l'article 17.3, i s'ha d'incrementar el resultat per un coeficient multiplicador fix de l'1,5.

Article 22**Base liquidable**

1. La base liquidable és el resultat d'aplicar sobre la base imposable la reducció i els coeficients prevists en els apartats següents.

2. Segons el territori en què s'ubiqui l'establiment comercial s'apliquen les reduccions següents:

a) 700 m² per als establiments ubicats a l'illa de Mallorca.

b) 400 m² per als establiments ubicats a les illes de Menorca i d'Eivissa.

c) 300 m² per als establiments ubicats a l'illa de Formentera.

3. En funció de la superfície del terreny ocupada per la projecció horitzontal de l'edificació o les edificacions que integren l'establiment s'apliquen els coeficients següents:

<i>Superfície</i>	<i>Coefficient</i>
De menys de 5.000 m ²	0,90
A partir de 5.000 i fins a 10.000 m ²	0,95

Igual o superior a 10.000 m ²	1
--	---

4. En funció de la possibilitat d'accedir a l'establiment amb un o més mitjans de transport públic, a més del vehicle privat, s'estableixen els coeficients següents:

<i>Nombre de mitjans de transport públic</i>	<i>Coefficient</i>
Cap	1,05
1 mitjà	1
Més d'1 mitjà i fins a 3	0,7
Més de 3 mitjans	0,65

Als efectes d'aquest coeficient es consideren mitjans de transport públic diferents els següents:

- El taxi.
- El ferrocarril.
- El metro.
- El tramvia.
- L'autobús o l'autocar subjecte a concessió o administrativa, exclòs el servei discrecional.

Així mateix, a l'efecte de considerar que el mitjà de transport públic permet l'accés a l'establiment, la distància màxima de recorregut entre el punt de destinació del mitjà de transport més proper a l'establiment i qualssevol dels punts d'entrada del públic a l'establiment és la següent:

- En el cas del ferrocarril: 500 metres.
- En el cas del metre: 500 metres.
- En el cas del tramvia: 500 metres.
- En el cas d'autobusos o autocars: 2.000 metres.

Article 23

Quota tributària

1. La quota íntegra s'obté d'aplicar a la base liquidable l'escala de gravamen següent:

<i>Base liquidable fins a m²</i>	<i>Quota del primer tram de base liquidable</i>	<i>Resta de la base liquidable fins a m²</i>	<i>Tipus per m² aplicable a la resta de base liquidable</i>
0 m ²	0,00 euros	1.000 m ²	6 euros
1.000 m ²	6.000 euros	4.000 m ²	15 euros
5.000 m ²	66.000 euros	5.000 m ²	18 euros
10.000 m ²	156.000 euros	Endavant	21 euros

2. La quota líquida és la que resulta d'aplicar sobre la quota íntegra, quan sigui procedent, la deducció que estableix l'apartat següent.

3. S'estableix una deducció per l'import corresponent al 100 % de les quanties aportades pels subjectes passius per al finançament de projectes de caràcter mediambiental que promogui l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o les seves entitats instrumentals.

Els requisits materials i formals per aplicar aquesta deducció s'han de regular mitjançant un decret del Consell de Govern de les Illes Balears, a proposta conjunta dels consellers competents en matèria d'hisenda i de medi ambient.

4. En cap cas la quota líquida pot ser negativa.

Secció 4a

Aspectes temporals del tribut

Article 24

Període impositiu i meritació

1. L'impost es merita el darrer dia del període impositiu. El període impositiu coincideix, amb caràcter general, amb l'any natural.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, el període impositiu és inferior a l'any natural quan el compliment de les condicions establertes, per part del contribuent, per a la subjecció a l'impost es produeix en una data posterior a dia 1 de gener. En aquests supòsits, el període impositiu s'inicia en aquella data.

A l'efecte del que disposa aquest apartat, la subjecció a l'impost es produeix en el moment d'obtenir l'autorització administrativa que, si escau, sigui preceptiva en el sector de l'activitat corresponent i en permeti la posada en servei o funcionament, o en el moment de l'inici efectiu de l'activitat, si és anterior o no cal autorització.

3. Així mateix, el període impositiu és inferior a l'any natural quan es perd la condició de contribuent de l'impost, per qualsevol causa, en una data diferent del 31 de desembre. En aquests supòsits, el període impositiu acaba en aquella data.

4. Quan el període impositiu no coincideix amb l'any natural, d'acord amb les previsions dels apartats 2 i 3 d'aquest article, la quota tributària s'obté de prorratejar l'import anual que hagi resultat pel nombre de dies del període impositiu que correspongui en cada cas.

Secció 5a

Normes de gestió

Article 25

Obligacions formals

1. Només a l'efecte de la gestió del tribut, s'ha de constituir a l'Administració tributària autonòmica un cens dels establiments amb grans àrees de venda ubicats en el territori de les Illes Balears.

2. El cens s'ha de formar a partir de les dades que els subjectes passius manifestin obligatòriament davant l'Administració tributària, en els termes que estableixen els apartats següents. Les dades i les circumstàncies que han de constar en el cens s'han de determinar mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda.

3. En el cas que s'iniciï una activitat que compleixi els requisits que estableix aquesta Llei per a la seva subjecció a l'impost, o que estigui en funcionament quan entri en vigor la Llei, els subjectes passius de l'impost, en el termini màxim que s'estableixi mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda, estan obligats a presentar davant els òrgans de l'Administració tributària una declaració inicial per cada establiment, amb totes les dades, els elements i les circumstàncies necessaris per a la configuració del cens, com també per a l'aplicació de l'impost.

4. En tot cas, s'han de fer constar les dades relatives a la titularitat, el domicili fiscal, l'activitat econòmica, la ubicació de les instal·lacions o elements actius en general, l'extensió, les superfícies, els volums i qualssevol altres valors o magnituds relatius a l'objecte del gravamen.

Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda s'han d'establir els documents i els justificants que acreditin fefaentment la veracitat i l'exactitud de les dades declarades pels subjectes passius, que s'han d'adjuntar a la declaració inicial i, si s'escau, a la complementària a què es refereix l'apartat següent d'aquest article. Així mateix, les declaracions censals s'han d'emplenar en el model i en el suport aprovats mitjançant una orde del conseller competent en matèria d'hisenda.

5. Quan es produeixin modificacions de les dades declarades inicialment, el subjecte passiu està obligat a presentar davant els òrgans de l'Administració tributària una declaració complementària en què es consignï expressament el resultat de les alteracions esmentades, en el termini màxim d'un mes des que s'hagin produït els fets determinants de la modificació o, si escau, des de l'obtenció de l'autorització administrativa corresponent que sigui preceptiva en el sector de l'activitat corresponent i que en permeti la posada en servei o funcionament, o del dia de la posada en servei o funcionament efectiva, si és anterior.

Quan la modificació es refereixi a un canvi de titular de l'activitat, la declaració complementària regulada en aquest apartat, l'ha de presentar el nou titular de l'activitat.

6. En el cas de cessament de l'activitat, el subjecte passiu està obligat a presentar la declaració de cessament corresponent, sens perjudici de les facultats de comprovació dels òrgans de l'Administració tributària autonòmica.

7. Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es poden dictar normes específiques per a la gestió per mitjans telemàtics de les altes, les baixes i les modificacions en el cens.

Article 26**Autoliquidació a càrrec dels subjectes passius**

1. Els subjectes passius han de presentar, abans del 31 de gener de cada any, una autoliquidació de l'impost corresponent per cada establiment davant l'òrgan competent de l'Administració tributària, hi han de determinar el deute tributari i n'han d'ingressar l'import en els llocs i de la manera que s'estableixin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda. L'autoliquidació s'ha d'emplenar en el model i en el suport aprovats mitjançant una orde del conseller competent en matèria d'hisenda.
2. Són deduïbles de la quota líquida resultant de l'autoliquidació practicada els pagaments fraccionats satisfets amb anterioritat durant el període impositiu, de la manera i en les condicions que estableix l'article 27. Quan la suma dels pagaments fraccionats efectuats superi l'import de la quota líquida resultant de l'impost, l'Administració tributària ha de retornar, d'ofici, l'excés resultant.
3. Quan es perdi la condició de contribuent de l'impost, per qualsevol causa, en una data diferent del 31 de desembre, els subjectes passius han de presentar, en el termini màxim d'un mes, una autoliquidació de l'impost per cada establiment, hi han de determinar el deute tributari i n'han d'ingressar l'import, en el termini d'un mes a comptar des de la pèrdua de condició de contribuent, en els llocs i de la manera que s'estableixin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda per fer el pagament fraccionat o l'autoliquidació ordinària, segons correspongui.

Article 27**Pagaments fraccionats a compte**

1. Els subjectes passius han de fer tres pagaments fraccionats anuals per cada establiment, a compte de l'autoliquidació del període impositiu corresponent, en els termes indicats en els apartats següents d'aquest article, i en la forma i el lloc que es determinin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda. Els pagaments fraccionats s'han d'emplenar en el model i en el suport aprovats mitjançant una orde del conseller competent en matèria d'hisenda.
2. Els pagaments fraccionats s'han de fer els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre del període impositiu corresponent, i l'import de cada pagament fraccionat és del 25 % de la quota meritada que correspon ingressar per l'impost, considerant la situació de les instal·lacions el primer dia del període impositiu.
3. Si l'activitat objecte de gravamen s'inicia durant el primer semestre del període impositiu, només s'han d'efectuar el segon i el tercer pagaments fraccionats. Si l'activitat s'inicia en el segon semestre, no s'han de fer pagaments fraccionats, i els subjectes passius han de presentar l'autoliquidació resultant de l'aplicació de l'impost a la totalitat del període impositiu, considerant, en tot cas, la situació de les instal·lacions de la manera indicada en l'apartat anterior.
4. Els pagaments fraccionats tenen a tots els efectes la consideració de deute tributari.

Capítol III**Impost sobre el dany mediambiental derivat de l'ús de vehicles de lloguer sense conductor****Secció 1a****Disposicions generals****Article 28****Objecte i naturalesa**

1. L'impost sobre el dany mediambiental derivat de l'ús de vehicles de lloguer sense conductor té per objecte gravar la capacitat econòmica concreta que denota, com a índex de riquesa real o potencial susceptible d'imposició, el dany mediambiental causat per l'ús de vehicles de lloguer sense conductor, atesa la seva incidència negativa en l'entorn natural i territorial de les Illes Balears, i alhora fomentar conductes alternatives que preservin aquest entorn.
2. L'impost sobre el dany mediambiental derivat de l'ús de vehicles de lloguer sense conductor és un impost propi de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de caràcter real i objectiu, de naturalesa indirecta i de meritació instantània.

Secció 2a

Aspectes materials i personals del tribut

Article 29

Fet imposable

1. Constitueix el fet imposable d'aquest impost l'ús de vehicles de motor de lloguer sense conductor en el territori de les Illes Balears, per raó de l'impacte mediambiental en aquest territori, provocat, essencialment, per les emissions de diòxid de carboni.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, tenen la consideració de vehicles de motor:

- a) Els automòbils.
- b) Els vehicles mixts per a transport de persones.
- c) Les autocaravanes.
- d) Els ciclomotors i les motocicletes.
- e) Els quads, tinguin o no la consideració de vehicles especials.
- f) Qualsevol vehicle de motor apte per a la circulació per vies i terrenys públics i per al transport de persones amb una capacitat de fins a nou persones.

3. Són vehicles de motor de lloguer sense conductor tots els que s'indiquen en l'apartat 2 d'aquest article que estan afectats a l'activitat de lloguer sense conductor.

4. Sens perjudici dels supòsits de no subjecció a què es refereix l'article següent, es considera contracte de lloguer, als efectes d'aquesta Llei, qualsevol negoci jurídic, formalitzat o no per escrit, que, d'acord amb el seu contingut, constitueixi essencialment un lloguer de cosa segons el dret privat, amb independència de la denominació que hi donin les parts.

Article 30

Supòsits de no subjecció

No estan subjectes a l'impost:

- a) Els vehicles els gasos dels quals no emetin diòxid de carboni (CO₂).
- b) Els vehicles elèctrics.
- c) L'ús de vehicles de motor cedit mitjançant contractes de lísing o assimilats, o de lloguer amb opció de compra.
- d) L'ús de vehicles de motor de lloguer sense conductor quan no existeixi el contracte de lloguer a què es refereix l'article 29.4 d'aquesta Llei. En particular, no estan subjectes a l'impost els desplaçaments dels vehicles que faci el personal autoritzat pel substitut del contribuent a fi de posar a disposició seva el vehicle en el lloc de destinació corresponent.

Article 31

Exempcions

Està exempt de l'impost l'ús d'aquests vehicles de motor de lloguer sense conductor:

- a) L'ús de vehicles de motor que siguin objecte de lloguer per un temps superior a tres mesos a una mateixa persona dins un període de dotze mesos consecutius.
- b) L'ús de camions, autobusos, camions tractor, cotxes de persones amb discapacitat i vehicles especials, tret dels quads que tinguin aquesta consideració d'acord amb la normativa aplicable.
- c) L'ús de vehicles de motor que, per la seva configuració, no es puguin destinar a cap altra finalitat que no sigui el transport de mercaderies.

Article 32

Subjectes passius

1. Són subjectes passius a títol de contribuents les persones físiques, onsevilla que resideixin, que, mitjançant un contracte subscrit per aquestes persones o pels responsables a què es refereix l'article 33, fan servir un vehicle de motor de lloguer sense conductor en el territori de les Illes Balears.

En cas que el contracte de lloguer prevegi la possibilitat de diversos conductors, es considera contribuent qui consti com a conductor principal en el contracte.

2. Tenen la consideració de substituïts dels contribuents, i estan obligats a complir les obligacions materials i formals derivades d'aquesta Llei i de les disposicions que la despleguin, les persones físiques i jurídiques, com també les entitats sense personalitat jurídica a les quals es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que duguin a terme, en nom propi, l'activitat de lloguer sense conductor dels vehicles de motor a què es refereix l'article 29.2 d'aquesta Llei.

3. En cas que el titular de l'activitat de lloguer no subscrigui el contracte de lloguer en el territori d'aplicació de l'impost, té la consideració de substituït la persona física o jurídica o l'entitat sense personalitat jurídica que, en nom del titular, posi a disposició del contribuent el vehicle en el territori de les Illes Balears.

4. El contribuent ha de declarar al substituït, per escrit i en el moment que aquest li posi a disposició el vehicle llogat, els elements determinants de la quota tributària. La declaració es pot complementar o modificar pel contribuent quan acabi el lloguer del vehicle en cas que es modifiqui la durada del contracte de lloguer o qualsevol altre element del contracte amb transcendència en l'aplicació de l'impost, com també en cas que el nombre de quilòmetres recorreguts ultrapassi el mínim exempt que preveu l'article 34.2 o en cas d'immobilització del vehicle a què es refereix l'article 35.3, i ha d'aportar en aquest darrer cas els justificants corresponents.

5. El substituït ha d'exigir l'impost al contribuent, el qual és obligat a satisfer-li'n l'import.

L'exigència de l'impost s'ha de fer en una factura o document anàleg per a cada contribuent, en el qual han de figurar separatament la base imposable, els tipus de gravamen aplicats, la quota íntegra, les bonificacions, si s'escau, i la quota líquida.

En cas que el contracte de lloguer prevegi la possibilitat de diversos conductors, s'ha d'exigir l'impost al conductor principal.

6. Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es poden fixar determinats requisits quant al contingut dels documents o dels justificants a què fan referència els apartats 4 i 5 anteriors.

Article 33

Responsables

Responen solidàriament de l'ingrés del deute tributari meritat pels contribuents les persones físiques i jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que contractin en nom propi els vehicles de lloguer sense conductor perquè el contribuent els faci servir.

Secció 3a

Aspectes quantitatius del tribut

Article 34

Base imposable

1. La base imposable està constituïda per una part variable i una altra de fixa. La part variable de la base imposable és determinada pel nombre de quilòmetres recorreguts, i la part fixa, pel nombre de dies de durada del contracte, tot això en el territori de les Illes Balears.

2. La determinació de la base imposable s'ha de dur a terme mitjançant el règim d'estimació directa, i s'estableix un mínim exempt de 350 quilòmetres diaris en la part variable de la base imposable.

3. En cas de fracció en el nombre de quilòmetres recorreguts, la part variable de la base imposable s'ha d'arrodonir per excés al quilòmetre immediat superior, si la fracció és superior a 5 hectòmetres, i per defecte al quilòmetre immediat inferior, si la fracció és igual o inferior a 5 hectòmetres.

4. Per dia, s'entén el període de 24 hores. Es considera com un dia sencer el període que no completi les 24 hores.

Article 35

Quota íntegra

1. La quota íntegra està constituïda per la suma de la quota variable i de la quota fixa.

2. La quota variable és el resultat d'aplicar el tipus variable a la part variable de la base imposable, mentre que la quota fixa és el resultat d'aplicar el tipus fix a la part fixa de la base imposable graduada amb els coeficients multiplicadors a què es refereix l'article 36.3 d'aquesta Llei.

3. En cas que per alguna circumstància o fet imprevist i excepcional es produeixi la immobilització del vehicle durant un període superior a 15 hores al dia, no s'ha d'exigir la quota fixa a què es refereix l'article 36.4 d'aquesta Llei corresponent als dies d'immobilització, sempre que hi hagi prou justificació documental i no se substitueixi el vehicle afectat per un altre en aquest termini de 15 hores. A aquests efectes, es consideren circumstàncies imprevistes i excepcionals els accidents, les avaries greus, les sancions administratives i qualssevol altres esdeveniments que suposin la impossibilitat mecànica, administrativa o legal d'utilitzar el vehicle.

Article 36

Tipus de gravamen

1. El tribut s'exigeix per l'aplicació d'un tipus variable, en funció dels quilòmetres recorreguts, i un tipus fix, en funció del nombre de dies de lloguer.

2. Els tipus de gravamen que s'han d'aplicar són els següents, segons els tipus de vehicles i les emissions oficials de CO₂ que s'indiquen tot seguit:

<i>Tipus de vehicle</i>	<i>Emissions de CO₂</i>	<i>Tipus fix €/dia</i>	<i>Tipus variable €/km</i>
Automòbils i autocaravanes	Fins a 160 g/km	3	0,01
	Més de 160 g/km i fins a 200 g/km	6,5	0,03
	Més de 200 g/km	7,5	0,05
	Sense acreditació de les emissions de CO ₂	7,5	0,05
Motocicletes, quads i altres	Fins a 120 g/km	1,6	0,01
	Més de 120 g/km i fins a 140 g/km	2,3	0,03
	Més de 140 g/km	3	0,05
	Sense acreditació de les emissions de CO ₂	3	0,05

3. En cas que el contracte de lloguer prevegi la possibilitat de més d'un conductor, la quota fixa resultant de l'aplicació del tipus fix a què es refereix l'apartat 2 anterior s'ha de ponderar d'acord amb els coeficients multiplicadors següents:

- a) Entre dos i quatre conductors: 1,05
- b) Més de quatre conductors: 1,10

4. La quota fixa resultant de l'aplicació del que disposen els apartats anteriors d'aquest article té el caràcter de quota mínima per pagar, sens perjudici del que estableix l'article 35.3 d'aquesta Llei.

Article 37

Quota líquida

La quota líquida és el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra les bonificacions que preveu l'article següent d'aquesta Llei.

Article 38

Bonificacions

S'estableixen les bonificacions següents sobre la quota íntegra:

- a) Un 25 % per l'ús de vehicles mixts que funcionin amb electricitat i amb carburant derivat d'hidrocarburs.
- b) Un 50 % per l'ús de vehicles mixts que funcionin amb electricitat i amb carburant no derivat d'hidrocarburs.

Secció 4a**Aspectes temporals i espacials de l'impost****Article 39****Meritació i lloc de realització del fet imposable**

1. L'impost es merita en el moment en què el contribuent comença a fer servir el vehicle de lloguer sense conductor en el territori de les Illes Balears.
2. En tot cas, s'entén que l'inici efectiu de l'ús s'esdevé el mateix dia que el vehicle es posa a disposició del contribuent en el territori de les Illes Balears.

Secció 5a**Normes de gestió de l'impost****Article 40****Autoliquidacions**

1. L'impost s'exigeix en règim d'autoliquidació a càrrec del substitut del contribuent, el qual també és obligat a fer l'ingrés de les quotes corresponents.
2. Les autoliquidacions s'han de presentar amb una periodicitat trimestral, dins els vint primers dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre de cada any, les tres primeres, i juntament amb la declaració resum anual, la relativa al darrer trimestre, tot això en la forma i el lloc que es determinin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda.
3. No obstant el que estableixen els apartats anteriors, en els casos en què es meriti l'impost sense verificar les circumstàncies determinants de l'existència d'un substitut del contribuent d'acord amb el que disposa aquesta Llei, el contribuent ha de presentar i ingressar l'autoliquidació que correspongui en funció de la durada del contracte de lloguer, en el termini màxim d'un mes des de l'acabament del lloguer.

Article 41**Declaració resum anual**

1. Els substituïts del contribuent han de presentar, dins els vint primers dies naturals del mes de febrer, i en la forma i el lloc que es determinin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda, una declaració resum anual, en la qual consti el resultat de les autoliquidacions trimestrals presentades durant l'exercici fiscal immediatament anterior.
2. A aquest efecte, l'exercici fiscal està comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de cada any.

Article 42**Registre de substituïts**

1. Els titulars de les empreses que duguin a terme l'activitat de lloguer de vehicles sense conductor a les Illes Balears, com també de les empreses que, en nom de les primeres, lliuren i posen a disposició els vehicles en el territori d'aplicació de l'impost en els termes que estableix l'article 32.3 d'aquesta Llei, s'han d'inscriure en el registre que, a aquest efecte, es creï en l'Administració tributària autonòmica mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda.
2. Amb caràcter general, les persones i les entitats que estiguin obligades a inscriure's en el registre han de presentar davant l'oficina gestora corresponent la documentació següent:

a) Una sol·licitud d'inscripció que ha de signar el titular de l'activitat o el seu representant. En aquesta sol·licitud, que pot estar subjecta a un model aprovat per la conselleria competent en matèria d'hisenda, cal fer-hi constar, com a mínim les dades següents:

1r. El nom i els llinatges o la denominació social, el domicili fiscal i el número d'identificació fiscal del sol·licitant, com també, si escau, del representant, que, a més, ha d'adjuntar-hi la documentació que n'acrediti la representació.

2n. La classe concreta d'activitat o activitats que desenvolupa i el lloc o llocs habituals de posada a disposició dels vehicles, amb indicació de l'adreça i la localitat.

3r. La ubicació de les oficines d'atenció al públic, els tallers, els aparcaments i els dipòsits on hi hagi els vehicles quan no estiguin a disposició del públic.

b) L'original o una còpia compulsada de la declaració d'alta, si escau, de l'impost sobre activitats econòmiques.

c) L'original o una còpia compulsada de la documentació acreditativa de les autoritzacions sectorials que, si escau, correspongui atorgar a altres òrgans administratius per raó de l'activitat de lloguer de vehicles sense conductor, o de les declaracions responsables o comunicacions prèvies que s'hagin de presentar en substitució de les autoritzacions esmentades.

Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda s'han d'establir els terminis per sol·licitar les inscripcions i, si escau, els models i els documents exigibles en cada cas.

3. Qualsevol modificació posterior de les dades consignades en la declaració inicial o que figurin en la documentació aportada ha de ser comunicada a l'oficina gestora.

4. Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es poden dictar normes específiques per a la gestió per mitjans telemàtics de les altes, les baixes i les modificacions en el registre.

5. En tot cas, els subjectes passius de l'impost poden accedir a les dades incloses en el registre de substituïts.

Article 43

Registre de vehicles afectats a l'activitat de lloguer sense conductor

1. Els subjectes obligats a inscriure's en el registre previst en l'article anterior també han de sol·licitar la inscripció de tots els vehicles l'ús dels quals estigui subjecte a l'impost i que estiguin afectats de manera permanent o temporal a la seva activitat en el registre que, amb aquesta finalitat, es creï en l'Administració tributària autonòmica mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda.

2. S'han d'inscriure les següents operacions relatives als vehicles afectats a l'activitat de lloguer sense conductor:

a) Altes, per raó de la nova incorporació d'un vehicle a la flota de l'empresa afectada a l'activitat de lloguer desenvolupada a les Illes Balears.

b) Baixes, per raó de la desafectació del vehicle a l'activitat desenvolupada a les Illes Balears o de la baixa del vehicle en la flota de l'empresa.

c) Modificacions, per raó de les alteracions eventuais en les característiques dels vehicles inscrits en el registre, com ara les característiques de l'emissió de CO₂, la concessió d'algun benefici fiscal o d'altres.

3. Per a la inscripció de les altes, les baixes o les modificacions, l'oficina gestora competent pot sol·licitar els justificants corresponents i, en particular, els relatius al model del vehicle, la matrícula, la data i lloc de matriculació, la data d'afectació o desafectació a l'activitat, l'oficina de dipòsit, la titularitat del vehicle i les característiques tècniques del vehicle.

Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda s'han d'establir els terminis per sol·licitar les inscripcions i, si escau, els models i els documents exigibles en cada cas.

4. Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es poden dictar normes específiques per a la gestió per mitjans telemàtics de les altes, les baixes i les modificacions en el registre.

5. En tot cas, els subjectes passius de l'impost poden accedir a les dades incloses en el registre de vehicles.

Secció 6a

Infraccions i sancions

Article 44

Infracció tributària per l'incompliment de les obligacions registrals en el registre de substituïts

1. Constitueix una infracció tributària l'incompliment, en els terminis prevists per fer-ho, de les següents obligacions registrals, regulades en l'article 42 d'aquesta Llei:

a) No sol·licitar les altes, les baixes o les modificacions en el registre quan es produeixin les circumstàncies previstes per fer-ho.

b) Ometre dades o consignar-ne d'inexactes en la documentació exigida per a la inscripció.

2. Les infraccions que regula aquest article es consideren infraccions tributàries greus.

3. La sanció consisteix en les multes pecuniàries fixes que s'estableixen a continuació:

a) Pel que fa a la infracció a què es refereix l'apartat 1.a) anterior, multa de 900 euros per cada inscripció no feta, tret del supòsit de retards en les sol·licituds d'inscripció inferiors a tres mesos i sense requeriment previ de l'Administració tributària, cas en el qual la sanció és de 300 euros.

b) Pel que fa a la infracció a què es refereix l'apartat 1.b) anterior, multa de 450 euros per cada inexactitud o omissió o conjunt d'inexactituds o omissions que afectin una mateixa inscripció.

Article 45

Infracció tributària per l'incompliment de les obligacions registrals en el registre de vehicles

1. Constitueix una infracció tributària l'incompliment, en els terminis prevists per fer-ho, de les següents obligacions registrals, que regula l'article 43 d'aquesta Llei:

a) No sol·licitar les altes, les baixes o les modificacions en el registre quan es produeixin les circumstàncies previstes per fer-ho.

b) Ometre dades o consignar-ne d'inexactes en la documentació exigida per a la inscripció.

2. Les infraccions que regula aquest article es consideren infraccions tributàries greus.

3. La sanció consisteix en les multes pecuniàries fixes que s'estableixen a continuació:

a) Pel que fa a la infracció a què es refereix l'apartat 1.a) anterior, multa de 900 euros per cada inscripció no feta, tret del supòsit de retards en les sol·licituds d'inscripció inferiors a tres mesos i sense requeriment previ de l'Administració tributària, cas en el qual la sanció és de 300 euros.

b) Pel que fa a la infracció a què es refereix l'apartat 1.b) anterior, multa de 450 euros per cada inexactitud o omissió o conjunt d'inexactituds o omissions que afectin una mateixa inscripció.

Secció 7a Mesures cautelars

Article 46

Mesures cautelars

1. Amb la finalitat d'assegurar el crèdit tributari, i de conformitat amb els articles 80 i 81 de la Llei general tributària, l'Administració tributària autonòmica pot retenir, durant un màxim de 48 hores, els vehicles de lloguer a disposició dels contribuents quan no constin en els registres que regulen els articles 42 i 43 d'aquesta Llei les dades identificatives del substitut o del vehicle que siguin necessàries per a la liquidació correcta de l'impost.

2. Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es pot desplegar el règim de les mesures cautelars que estableix aquest article.

Secció 8a Premi de recaptació

Article 47

Premi de recaptació

1. S'estableix un premi de recaptació en concepte de compensació per les despeses de gestió i recaptació a favor del substitut del contribuent, segons l'escala següent, que s'ha d'aplicar sobre la quota anual que s'ha d'ingressar:

a) Fins a 20.000 euros: 16 %.

b) Entre 20.000,01 euros i 40.000 euros: 11 %.

c) Entre 40.000,01 euros i 80.000 euros: 6 %.

d) Entre 80.000,01 euros i 120.000 euros: 1 %.

2. La indemnització a què es refereix l'apartat anterior inclou, si s'escau, els impostos directes i indirectes meritats.
3. L'aplicació d'aquest premi s'ha de fer per la via de la deducció en la darrera autoliquidació de l'exercici fiscal.
4. L'incompliment dels deures materials i formals que regulen aquesta Llei o les disposicions que la despleguin pot implicar la pèrdua del premi de recaptació en els termes que s'estableixin mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda. En tot cas, l'incompliment del deure material d'ingrés en la Hisenda de la Comunitat Autònoma de les autoliquidacions de l'impost determina que no es meriti el dret al premi, la qual cosa s'ha de fer constar, si escau, en la liquidació corresponent.

Capítol IV

Normes comunes

Secció 1a

Convenis internacionals i compatibilitat amb altres exaccions

Article 48

Tractats i convenis

El que estableix aquesta Llei s'entén sens perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament jurídic espanyol, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

Article 49

Compatibilitat amb altres exaccions

Els impostos que regula aquesta Llei són compatibles amb qualsevol altra exacció que, d'acord amb la normativa aplicable, pugui exigir-se per raó de la prestació de qualsevol servei inherent a les activitats que fonamenten en cada cas els fets imposables corresponents.

Secció 2a

Obligació de nomenar representant

Article 50

Representant

Els subjectes passius dels impostos que regula aquesta Llei, el domicili fiscal dels quals no estigui situat en el territori de les Illes Balears, estan obligats a nomenar un representant amb domicili en aquest territori als efectes de les notificacions i altres relacions de caràcter tributari amb l'Administració tributària autonòmica que es derivin de l'aplicació d'aquests impostos.

Article 51

Infracció per incompliment de l'obligació de nomenar representant

1. Constitueix una infracció tributària no complir l'obligació de nomenar representant a què es refereix l'article anterior.
2. La infracció que regula aquest article es considera una infracció tributària greu.
3. La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 3.000 euros.

Secció 3a

Gestió telemàtica, comprovació i potestat sancionadora

Article 52

Presentació telemàtica de declaracions, autoliquidacions i pagaments fraccionats

1. Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es pot exigir que les declaracions, les autoliquidacions i els pagaments

fraccionats corresponents a l'impost sobre envasos de begudes, a l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda i a l'impost sobre el dany mediambiental derivat de l'ús de vehicles de lloguer sense conductor es facin per mitjans telemàtics.

2. El que estableix l'apartat anterior s'ha d'entendre sens perjudici de les previsions que conté aquesta Llei sobre el compliment per mitjans telemàtics d'altres obligacions formals, com ara les relatives a les inscripcions en determinats censos i registres fiscals.

Article 53

Potestats de comprovació i sancionadora

1. La comprovació i la inspecció del compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, com també la imposició de les sancions pertinents, corresponen als òrgans de l'Administració tributària autonòmica que siguin competents en cada cas d'acord amb la normativa vigent.

2. En tot cas, i pel que fa als censos i als registres que es preveuen en aquesta Llei, els òrgans competents de l'Administració tributària autonòmica poden comprovar i rectificar d'ofici les dades manifestades pels subjectes passius, en els termes que preveuen els articles 144 a 146 del Reglament general de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juny.

Secció 4a

Revisió per la via economicoadministrativa

Article 54

Recursos i reclamacions

Contra els actes d'aplicació o d'imposició de sancions dels impostos regulats en aquesta Llei es pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició o, directament, una reclamació economicoadministrativa davant la Junta Superior d'Hisenda de les Illes Balears, d'acord amb la normativa aplicable.

Disposició addicional primera

Afectació

1. Els ingressos derivats de la recaptació dels impostos que regula aquesta Llei queden afectats a la realització de despeses en matèria de medi ambient, ordenació del territori i del comerç, carreteres i altres despeses relacionades amb les infraestructures de comunicacions, incloses les transferències que, si s'escau i per raó de la titularitat de les competències respectives, s'hagin de fer a favor dels consells insulars o d'altres administracions públiques.

2. A aquests efectes, els estats de despeses relatius als programes pressupostaris de la conselleria o conselleries competents, per raó de la matèria, o de les entitats instrumentals del sector públic autonòmic, han de preveure crèdits per un import igual o superior a les previsions d'ingressos relatives a aquests impostos que s'estableixin en les lleis anuals de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, amb exclusió de l'import dels crèdits corresponents a altres fons amb finançament afectat.

Disposició addicional segona

Règim específic aplicable a la transmissió onerosa de vehicles de motor en l'impost sobre transmissions patrimonials oneroses i actes jurídics documentats

1. S'estableix una bonificació autonòmica del 100 % en la quota tributària de l'impost sobre transmissions patrimonials oneroses i actes jurídics documentats que es meriti en els casos de transmissió onerosa de vehicles de motor.

2. S'estableix un recàrrec sobre la quota líquida resultant de l'aplicació de la bonificació autonòmica a què es refereix l'apartat anterior, amb la quantia que resulti en cada cas de l'aplicació de les regles següents:

a) En el cas de vehicles matriculats a partir de l'1 de gener de 2011, la quantia inicial del recàrrec es determina en funció del tipus de vehicle

i de les emissions de diòxid de carboni (CO₂), d'acord amb el quadre següent:

<i>Tipus de vehicle</i>	<i>Emissions de CO₂</i>	<i>Recàrrec en euros</i>
Automòbils i autocaravanes, vehicles mixts i resta de vehicles	Fins a 120 g/km	150
	Més de 120 g/km i fins a 160 g/km	350
	Més de 160 g/km i fins a 200 g/km	670
	Més de 200 g/km	960
	Sense acreditació de les emissions de CO ₂	960
Motocicletes, ciclomotors i quads	Fins a 100 g/km	40
	Més de 100 g/km i fins a 120 g/km	90
	Més de 120 g/km i fins a 140 g/km	190
	Més de 140 g/km	280
	Sense acreditació de les emissions de CO ₂	280

b) En el cas de vehicles matriculats abans de l'1 de gener de 2011, la quantia inicial del recàrrec es determina en funció del tipus de vehicle i del cubicatge del motor, d'acord amb el quadre següent:

<i>Tipus de vehicle</i>	<i>Cubicatge en centímetres cúbics</i>	<i>Recàrrec en euros</i>
Automòbils i autocaravanes, vehicles mixts i resta de vehicles	Fins a 1.200 cc	110
	Més de 1.200 cc i fins a 1.400 cc	145
	Més de 1.400 cc i fins a 1.600 cc	160
	Més de 1.600 cc i fins a 2.000 cc	380
	Més de 2.000 cc i fins a 2.500 cc	580
	Més de 2.500 cc	1.280
Motocicletes, ciclomotors i quads	Fins a 125 cc	50
	Més de 125 cc i fins a 500 cc	120
	Més de 500 cc i fins a 750 cc	180
	Més de 750 cc i fins a 1500 cc	220
	Més de 1500 cc	260

c) En ambdós casos, el recàrrec inicial s'ha d'incrementar un 5 % si el vehicle té una antiguitat superior a cinc anys i inferior a deu, i un 10 % si el vehicle té una antiguitat superior a deu anys, tot això a comptar des de la data de la primera matriculació del vehicle a Espanya.

Disposició adicional tercera

Costes en la via economicoadministrativa

1. En l'àmbit de les atribucions que fa el Decret 20/2012, de 16 de març, pel qual es regula l'estructura dels òrgans competents per conèixer i resoldre les reclamacions economicoadministratives que es produeixen en l'àmbit de la gestió econòmica, financera i tributària de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i d'acord amb l'article 234.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el procediment economicoadministratiu és gratuït.

2. No obstant això, si la reclamació o el recurs resulten desestimats i l'òrgan economicoadministratiu aprecia temeritat o mala fe, es pot exigir al reclamant que sufragui les costes del procediment, en els casos i pel procediment que estableix l'article 51 del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en la via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig.

3. En el cas de tributs propis de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, inclosos els recàrrecs sobre tributs estatals, l'import de les costes, la finalitat de les quals tendeix a rescabalar els costos de tramitació i resolució de les reclamacions en què concorren les circumstàncies per imposar-les, s'ha de fixar en el mateix acord o resolució que les imposi, en proporció a la quantia de la reclamació, d'acord amb els criteris següents:

1r. Les costes poden ascendir a un percentatge d'entre el 5 % i el 20 % de la quantia de la reclamació, fins a un màxim de 3.000 euros, i l'òrgan economicoadministratiu ha de concretar el percentatge en cada cas atenent la complexitat de la tramitació i l'estudi de la reclamació, i

el nombre d'actuacions o tràmits duits a terme, com també els seus incidents, inclòs el relatiu a la suspensió de l'acte impugnat.

2n. Per determinar la quantia de la reclamació cal ajustar-se al que disposa l'article 35 del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en la via administrativa, i queda fixat en 300 euros l'import de les costes en les reclamacions de quantia indeterminada a què es referix l'apartat 4 de l'article 35 esmentat.

4. Les quanties fixes que estableix l'apartat 3 anterior es poden modificar mitjançant les lleis de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

5. En el cas de reclamacions relatives a tributs estatals cedits a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, la quantia de les costes a què es refereixen els apartats 1 i 2 anteriors s'ha de fixar d'acord amb el que estableixi l'ordre del Ministre d'Economia i Hisenda a què es refereix l'article 51.2 del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en la via administrativa.

Disposició addicional quarta

Denominacions

Totes les denominacions d'òrgans, càrrecs, funcions i professions que en aquesta Llei apareixen en gènere masculí s'han d'entendre referides indistintament al gènere masculí i al femení, segons el sexe del titular de qui es tracti.

Disposició transitòria primera

Exigibilitat dels impostos en l'exercici fiscal de 2013

1. La primera meritació i el primer dia del període impositiu dels impostos que regula aquesta Llei s'han de regir per les normes següents:

a) L'impost sobre envasos de begudes i l'impost sobre el dany mediambiental derivat de l'ús de vehicles d'arrendament sense conductor començaran a meritarse amb les adquisicions d'envasos i els usos de vehicles subjectes i no exemptes que tinguin lloc a partir del mateix dia en què entri en vigor aquesta Llei.

b) Pel que fa a l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda, el primer dia del període impositiu de l'any 2013 es correspondrà amb el mateix dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Això no obstant, el compliment de les obligacions formals dels subjectes passius que, d'acord amb aquesta Llei, estiguin sotmeses al que estableixi una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda, no és exigible fins a l'entrada en vigor de les ordres de desplegament corresponents.

3. Així mateix, la presentació de les autoliquidacions trimestrals o dels pagaments a compte que regula aquesta Llei no serà exigible fins a l'entrada en vigor de les ordres de desplegament corresponents del conseller competent en matèria d'hisenda per les quals es regulin els terminis, la forma i el lloc de presentació.

En el cas que aquestes ordres no entrin en vigor abans que acabi el trimestre corresponent a la primera meritació de l'impost o al primer dia del període impositiu a què es refereix l'apartat 1 anterior, el pagament de l'impost meritat o el pagament a compte corresponent al trimestre esmentat s'ha d'ingressar en l'autoliquidació o en el pagament a compte del trimestre següent.

Disposició transitòria segona

Normes específiques per a l'exercici fiscal de 2013

1. Les autoliquidacions trimestrals de l'impost sobre envasos de begudes a què es refereix l'article 14.2 d'aquesta Llei s'han de presentar, en l'exercici de 2013, dins els vint primers dies naturals dels mesos de maig, setembre i novembre.

2. Durant l'any 2013 els pagaments fraccionats a compte de l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda a què es refereix l'article 27 d'aquesta Llei es limiten a dos, els quals s'han de fer dins els primers vint dies naturals dels mesos de juliol i d'octubre i per un import cadascun del 45 % de la quota meritada que correspongui.

Això no obstant, i per a l'any 2013, l'escala de gravamen d'aquest impost és la següent:

<i>Base liquidable fins a m²</i>	<i>Quota del primer tram de base liquidable</i>	<i>Resta de la base liquidable fins a m²</i>	<i>Tipus per m² aplicable a la resta de base liquidable</i>
0 m ²	0,00 euros	1.000 m ²	7,5 euros
1.000 m ²	7.500 euros	4.000 m ²	18,75 euros
5.000 m ²	82.500 euros	5.000 m ²	22,5 euros
10.000 m ²	195.000 euros	Endavant	26,25 euros

3. Per a l'any 2013, els percentatges aplicables al règim d'estimació objectiva dels saldos de cobrament dubtós a què es refereix la disposició final tercera d'aquesta Llei, per la qual s'afegeix un nou apartat a l'article 13 de la Llei 9/1991, de 27 de novembre, reguladora del cànon de sanejament d'aigües, s'han d'incrementar en un 100 %.

Disposició derogatòria única

Normes que es deroguen

Queden derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei i, en concret, les disposicions següents:

- a) La disposició final tercera de la Llei 9/2009, de 21 de desembre, de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 2010.
- b) Els articles 10 i 11 de la Llei 3/2008, de 14 d'abril, de creació i regulació de l'Agència Tributària de les Illes Balears.

Disposició final primera

Modificacions de la Llei 12/2012, de 26 de setembre, de mesures tributàries per a la reducció del dèficit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

1. L'epígraf de la secció 3a del capítol I de la Llei 12/2012, de 26 de setembre, de mesures tributàries per a la reducció del dèficit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

Secció 3a **Impost sobre hidrocarburs**

2. L'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 12/2012 esmentada queda modificat de la manera següent:

1. D'acord amb l'article 52 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, el tipus de gravamen autonòmic en l'impost sobre hidrocarburs, al qual es refereix l'article 50 ter de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'imposts especials, és el següent:

- a) En els productes compresos en els epígrafs 1.1, 1.2.1, 1.2.2, 1.3, 1.13 i 1.14 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'imposts especials: 48 euros per 1.000 litres.
- b) En els productes compresos en els epígrafs 1.4 i 1.15 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'imposts especials: 12 euros per 1.000 litres.
- c) En els productes compresos en l'epígraf 1.5 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'imposts especials: 2 euros per tona.
- d) En els productes compresos en l'epígraf 1.11 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'imposts especials: 48 euros per 1.000 litres.

Disposició final segona

Modificació de la Llei 3/2012, de 30 d'abril, de mesures tributàries urgents

L'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 3/2012, de 30 d'abril, de mesures tributàries urgents, queda modificat de la manera següent:

1. S'aplica una bonificació del 8,5 % de la quota aplicable a les màquines de tipus B de l'exercici de 2013 que no estiguin instal·lades en sales de bingo, en sales de joc de tipus B o mixtes, i en casinos, sempre que el subjecte passiu mantengui com a mínim el 90 % del nombre de màquines instal·lades dia 1 de gener de 2013, en relació amb les que estiguin instal·lades dia 1 de gener de 2012. En tot cas, el subjecte passiu ha d'estar al corrent de les obligacions fiscals i dels deutes de dret públic sobre el joc.

Disposició final tercera

Modificacions de la Llei 9/1991, de 27 de novembre, reguladora del cànon de sanejament d'aigües

1. S'afegeix una nova lletra, la lletra c), a l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei 9/1991, de 27 de novembre, reguladora del cànon de sanejament d'aigües, amb la redacció següent:

c) En el cas de consum d'aigua depurada destinada exclusivament a l'activitat d'explotació de camps de golf, la quota variable és la que resulti d'aplicar el règim següent:

Com a regla general, la quota s'estima de manera objectiva en una quantitat fixa anual, en funció del tipus de camp de golf, el dia 31 de desembre de cada any, segons les tarifes següents:

- c.1) Camps de golf de 18 o més forats: 20.000 euros/any.*
- c.2) Camps de golf de 9 o més forats: 10.000 euros/any.*
- c.3) Camps de golf pitch and putt homologats federativament: 5.000 euros/any.*

Excepcionalment, en cas de renúncia per part dels contribuents, la quota variable s'ha de determinar d'acord amb les regles generals de l'impost.

2. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 4 de l'article 9 de la Llei 9/1991 esmentada, amb la redacció següent:

Aquesta bonificació no és aplicable als subjectes passius que determinin la quota variable de l'impost amb el sistema d'estimació objectiva que preveuen els articles 8.2.c) i 12.2 d'aquesta Llei.

3. El contingut actual de l'article 12 de la Llei 9/1991 esmentada passa a ser l'apartat 1 d'aquest article.

4. S'afegeix un nou apartat, l'apartat 2, a l'article 12 de la Llei 9/1991 esmentada, amb la redacció següent:

2. El règim d'estimació objectiva de la quota variable que es preveu en l'article 8.2.c) anterior és aplicable a tots els contribuents que explotin els camps de golf, llevat que hi renunciïn de manera expressa mitjançant una declaració que s'ha de presentar el primer trimestre de l'any.

En cas que sigui aplicable el règim d'estimació objectiva esmentat, el contribuent ha de presentar una declaració tributària amb tots els elements necessaris per a la liquidació de l'impost el mes d'abril de cada any.

El mes de juny de cada any, l'Administració tributària autonòmica ha de practicar una liquidació parcial a compte pel 60 % de la quota estimada en funció de la tarifa aplicable al camp de golf, que preveu l'article 8.2.c), el dia 31 de desembre anterior. Posteriorment, el mes de gener de cada any, l'Administració ha de practicar la liquidació que pertorqui en funció de la tarifa esmentada i les característiques del camp de golf el dia 31 de desembre anterior, amb la deducció de la liquidació parcial a compte corresponent.

Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es poden desplegar les normes sobre la liquidació de la quota variable en aquest règim d'estimació objectiva, i sobre la subjecció i la renúncia a aquest règim.

5. S'afegeix un nou apartat, l'apartat 4, en l'article 13 de la Llei 9/1991 esmentada, amb la redacció següent:

4. Això no obstant, els substituïts del contribuent poden optar per un règim d'estimació objectiva dels saldos de cobrament dubtós, sense que s'hi apliquin les normes que estableix l'apartat 3 anterior, excepte les previstes en les lletres a) i b) de l'apartat esmentat, ni tampoc les normes relatives a la inclusió de les quotes cobrades posteriorment a què fan referència l'incís final de l'apartat 2 i el darrer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 11.

A aquest efecte, en la declaració liquidació resum anual es poden imputar com a saldos de cobrament dubtós de l'exercici anterior les quanties que resultin d'aplicar els percentatges que s'indiquen a continuació, segons l'import de les quotes que s'han d'ingressar en l'exercici corresponent:

<i>Import de les quotes</i>	<i>Percentatge aplicable</i>
<i>Fins a 450.000 euros</i>	<i>2 %</i>
<i>Entre 450.000,01 i 1.200.000 euros</i>	<i>1,5 %</i>
<i>A partir d'1.200.000,01 euros</i>	<i>1</i>

Aquest règim d'estimació objectiva és aplicable a tots els substituïts dels contribuents, llevat que hi renunciïn de manera expressa mitjançant una declaració que s'ha de presentar davant l'Administració tributària autonòmica el mes de desembre de cada any, amb efectes sobre la declaració liquidació resum anual de l'any corresponent.

Mitjançant una ordre del conseller competent en matèria d'hisenda es poden regular els aspectes formals d'aquesta declaració.

Disposició final quarta

Modificacions de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de les taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

1. L'apartat 2 de l'article 57 de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

2. Certificat curricular alumne i professor:

2.1. La primera expedició anual en format digital és gratuïta.

2.2. Les successives expedicions:

a) En format de paper: 5,10 €.

b) En format digital: 4,23 €.

2. L'article 70 bis de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

Article 70 bis

Fet imposable

Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la prestació, per part de l'EBAP, dels serveis següents:

1. Compulsa de documents.

2. Fotocòpies.

3. Expedició de temaris en format de CD.

3. L'apartat 2 de l'article 70 quater de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

2. Exempcions

Estan exempts d'aquesta taxa els serveis de compulsa que es prestin en els procediments selectius o de provisió convocats per la Conselleria d'Administracions Públiques i els serveis de compulsa que es prestin en els procediments que tramita l'EBAP que ja estiguin subjectes al pagament d'una taxa.

4. S'afegeix un nou capítol, el capítol VI, en el títol III de la Llei 11/1998 esmentada, amb la redacció següent:

Capítol VI

Taxa per serveis administratius generals de la Conselleria d'Administracions Públiques

Article 70 sexies

Fet imposable

1. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis administratius següents:

a) La compulsa de còpies de documents en suport de paper, electrònic o telemàtic.

b) L'emissió de documents autenticats en suport de paper, electrònic o telemàtic.

2. Queden exempts d'aquesta taxa els serveis següents:

- a) Els serveis de compulsa i autenticació que se sol·licitin en els procediments de concurrència de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i dels ens de dret públic integrants del seu sector públic instrumental.
- b) Els serveis de compulsa i autenticació que sol·liciti el personal funcionari, estatutari i laboral al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i dels ens de dret públic integrants del seu sector públic instrumental en l'exercici dels seus drets estatutaris o laborals.
- c) Els serveis de compulsa i autenticació que se sol·licitin en els procediments relatius al Registre de Contractistes i a la classificació empresarial de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de les Illes Balears.

Article 70 septies

Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones o les entitats que sol·licitin les compulses i les còpies de documents.

Article 70 octies

Quantia

La taxa s'exigeix de conformitat amb les tarifes següents:

1. Compulsa de documents: 2,25 euros per full, amb un màxim de 30 euros per document.

2. Autenticació de documents en paper:

- a) DIN A4, per full: 2 euros.
- b) DIN A3, per full: 2,5 euros.
- c) DIN A2, per full: 3 euros.
- d) DIN A1, per full: 3,5 euros.
- e) DIN A0, per full: 4 euros.

Per cada document autenticat, la taxa no pot ser superior a 45 euros.

3. Quan es tracti d'autenticacions en paper de documents en color, la quantia de la taxa és el resultat de multiplicar per 4 les quanties previstes en l'apartat 2 anterior.

4. Emissió de documents autenticats per mitjans electrònics o telemàtics: 3 euros per full, amb un màxim de 45 euros per document.

5. Còpies en CD proporcionat per l'Administració: 10 euros per CD.

Article 70 nonies

Meritació i pagament

La taxa es merita en el moment de la prestació del servei. No obstant això, se n'exigeix el pagament en el moment de sol·licitar el servei o l'actuació administrativa a què es refereix el fet imposable.

5. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 71 de la Llei 11/1998 esmentada, amb la redacció següent:

D'acord amb el que preveu la disposició addicional única d'aquesta Llei, totes les referències de l'article 73 a autoritzacions s'han d'entendre fetes també a les declaracions responsables o a les comunicacions prèvies que, si escau, les substitueixin.

6. L'article 73 de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

Article 73**Quantia**

La taxa s'exigeix d'acord amb les tarifes següents:

A) Autoritzacions de locals i d'establiments de joc

1. Casinos de joc: 4.662,03.
2. Sales de bingo: 932,38.
3. Sales de joc: 398,20.
4. Altres locals de joc: 74,40.
5. Renovació de les autoritzacions de les sales i els locals de joc, dels casinos i de les sales de bingo: 50 % de l'import corresponent a l'autorització.
6. Modificació de les autoritzacions anteriors: 25 % de l'import corresponent a l'autorització.
7. Canvi d'ubicació de casinos de joc: 4.662,03.
8. Autoritzacions especials per a casinos de joc: 117,18.
9. Informació sobre sales de joc: 29,00.
10. Autoritzacions de publicitat de les sales de joc: 30 % de l'import corresponent a l'autorització.

B) Autorització i inscripció d'empreses de jocs

1. Autorització i inscripció d'empreses de jocs: 398,20.
2. Renovació de les autoritzacions i de les inscripcions d'empreses de jocs: 50 % de l'import corresponent a l'autorització o inscripció.
3. Modificació de les condicions d'autorització i inscripció de les empreses de jocs: 25 % de l'import corresponent a l'autorització o inscripció.

C) Tramitació d'autoritzacions d'explotació de màquines de joc i altres documents

1. Autorització d'explotació i instal·lació de màquines de joc: 48,95.
2. Canvi de situació de la màquina: 20,94.
3. Canvi de titularitat de la màquina: 30,30.
4. Renovacions d'autorització d'explotació de màquina: 30,30.
5. Informació sobre màquines en locals: 20,95.
6. Autorització d'instal·lació de sistemes d'interconnexió de màquines de joc de tipus B: 65,24.
7. Autorització d'instal·lació de sistemes d'interconnexió de màquines de joc de tipus C: 97,60.
8. Modificació dels sistemes d'interconnexió: 25% de l'import corresponent a l'autorització.
9. Examen d'expedient de rifles, tómbols, combinacions aleatòries o apostes: 128,16.
10. Baixa en el Registre d'Interdiccions d'Accés al Joc: 224,05.
11. Homologació i inscripció de màquines en el Registre de Models: 343,70.
12. Modificació de l'homologació i inscripció de màquines: 50 % de l'import corresponent a l'homologació i la inscripció.
13. Homologació de material de joc: 201,50.
14. Modificació de l'homologació de material de joc: 50 % de l'import corresponent a l'homologació.
15. Expedició de la guia de circulació, per cada unitat: 13,90.
16. Inscripció provisional de cada màquina de joc en el Registre de Models: 65,00.

D) Expedició de duplicats: 50 % de les tarifes indicades en les lletres anteriors.

7. S'afegeix una nova secció, la secció 5a, en el capítol II del títol VI de la Llei 11/1998 esmentada, amb la redacció següent:

Secció 5a

Taxa per la prestació de serveis de fotocòpies, còpies, expedició de certificats, impressió d'horaris i compulses de documents del Consorci de Transports de Mallorca

Article 113 quater

Taxa per la prestació de serveis de fotocòpies, còpies, expedició de certificats, impressió d'horaris de transport públic i compulses de documents

1. Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la prestació dels serveis que es detallen a continuació per part del Consorci de Transports de Mallorca:

- a) Còpies i fotocòpies de documents.
- b) Còpies en CD.
- c) Expedicions de certificats d'expedients.
- d) Impressió d'horaris de transport públic.
- e) Compulses de documents.

2. Són subjectes passius d'aquesta taxa les persones que sol·licitin els serveis als quals es refereix el fet imposable.

3. La taxa s'exigeix d'acord amb les quanties següents:

- Còpies i fotocòpies de documents en DIN A4, blanc i negre: 0,10 euros/full.
- Còpies i fotocòpies de documents en DIN A3, blanc i negre: 0,15 euros/full.
- Còpies i fotocòpies de documents en DIN A2, blanc i negre: 0,60 euros/full.
- Còpies i fotocòpies de documents en DIN A1, blanc i negre: 1,20 euros/full.
- Còpies i fotocòpies de documents en DIN A0, blanc i negre: 2,40 euros/full.
- Còpies en CD: 9 euros/CD.
- Expedicions de certificats d'expedients: 4 euros/certificat.
- Impressió d'horaris de transport públic: 0,10 euros/full.
- Compulses de documents: 2,25 euros/full.

Si es tracta de fotocòpies en color, la quantia de la taxa és el resultat de multiplicar per 4 les quanties de les taxes de les fotocòpies en blanc i negre.

4. La taxa es merita quan es presenta la sol·licitud de prestació del servei corresponent, d'acord amb el que disposa l'article 10.1.b) de la Llei 2/1997, de 3 de juny, de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

8. S'afegeix un nou capítol, el capítol LII, en el títol VI de la Llei 11/1998 esmentada, amb la redacció següent:

Capítol LII

Taxa per l'expedició de la targeta intermodal

Article 343 quaterdecies

1. Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa l'expedició de la targeta intermodal, tant en el supòsit de primera expedició com en el d'expedició de duplicats.

En el cas d'expedició de duplicats per pèrdua, robatori, deteriorament o ruptura de la targeta intermodal, no es restitueixen els viatges romanents dels títols de la targeta.

2. Queda exempta del pagament de la taxa l'expedició de duplicats de la targeta intermodal en els casos de funcionament deficient no imputable al titular.

3. Són subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques que obtenguin la primera expedició o el duplicat de la targeta intermodal.

4. La taxa s'exigeix d'acord amb les quanties següents:

- Primera expedició: 3 euros
- Duplicat: 8 euros

5. La taxa es merita quan es presenta la sol·licitud corresponent, d'acord amb el que disposa l'article 10.1.b) de la Llei 2/1997, de 3 de juny, de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

9. L'article 405 de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

Article 405

Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis que s'indiquen a continuació, es prestin d'ofici o a instància de part:

1. Verificacions i mesuraments de mostres aleatòries.
2. Inspeccions, comprovacions i comunicacions reglamentàries.
3. Autoritzacions, posades en servei i registres.
4. Inscripció en el registre d'instal·lacions de raigs X amb finalitats de diagnòstic mèdic.
5. Autorització o modificació de la posada en funcionament d'instal·lacions radioactives de segona i tercera categoria.
6. Clausura d'instal·lacions radioactives.
7. Rectificació d'errades (50 % de la quantia corresponent al concepte que es rectifiqui).

10. L'article 407 de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

Article 407

Quantia

La quota de la taxa s'ha de determinar segons les tarifes següents:

1. Verificacions i mesuraments de mostres aleatòries
 - 1.1 Comprovació en laboratori
 - 1.1.1 Comptador d'aigua i de gas: 1,79.
 - 1.1.2 Comptador elèctric: 5,98.
 - 1.1.3 Transformador d'intensitat o de tensió: 0,59.
 - 1.2 Comprovació individualitzada
 - 1.2.1 Comptador d'aigua: 11,97.
 - 1.2.2 Aparells assortidors. Per mànega: 28,70.
 - 1.2.3 Altres equips de mesurament: 45,45.
 - 1.3 Altres serveis
 - 1.3.1 Tramitació de l'aprovació de model o autorització d'ús d'equips: 113,63.
 - 1.3.2 Certificat de verificació amb l'estudi previ del certificat d'assaig emès pel laboratori autoritzat: 16,75.
2. Inspeccions, comprovacions i comunicacions reglamentàries
 - 2.1 En instal·lacions d'ús domèstic o particular: 83,72.
 - 2.2 Altres instal·lacions (ús comercial, industrial, públic): 215,30.
 - 2.3 Presentació de certificat o proves reglamentàries fetes per OCA o empreses; comunicacions reglamentàries: 4,78.
 - 2.4 Certificat telemàtic d'inspeccions o de revisions d'organismes de control o empreses: 3,29.
3. Autoritzacions, posades en servei i registres

3.1 Autoritzacions i posades en servei d'instal·lacions

3.1.1 Instal·lacions liberalitzades:

Baixa tensió, aparells elevadors, aparells de pressió, tèrmiques, frigorífiques, productes petrolífers, emmagatzematge de gasos combustibles, productes químics, receptors de gas, instal·lacions contra incendis, generació elèctrica en règim especial fins a 100 kW i que no requereixen la declaració d'utilitat pública, i altres

3.1.1.1 Instal·lacions l'única documentació tècnica de les quals sigui el certificat d'instal·lador

3.1.1.1.1 Tramitació presencial a la UDIT: 21,45.

3.1.1.1.2 Tramitació telemàtica: 14,50.

3.1.1.2 Instal·lacions per a usos domèstics amb projecte tècnic

3.1.1.2.1 Tramitació presencial a la UDIT: 69,88.

3.1.1.2.2 Tramitació telemàtica: 43,37.

3.1.1.3 Instal·lacions per a altres usos amb projecte tècnic

3.1.1.3.1 Tramitació presencial a la UDIT: 85,82.

3.1.1.3.2 Tramitació telemàtica: 51,31.

3.1.2 Instal·lacions no liberalitzades

Línies de mitjana i alta tensió; centrals; subestacions i estacions transformadores; emmagatzematge, transport i distribució per canalització de combustibles, i altres

3.1.2.1 Fins a 12.000 euros de pressupost d'execució: 75,35.

3.1.2.2 De 12.001 euros a 150.000 euros de pressupost d'execució, per cada 6.000 euros o fracció: 13,53.

3.1.2.3 La resta per cada 6.000 euros o fracció: 9,03.

3.1.3 Instal·lacions de generació d'energia elèctrica en règim especial de més de 100 kW o que requereixen la declaració d'utilitat pública

3.1.3.1 Amb projecte tècnic

3.1.3.1.1 Fins a 30.000 euros de pressupost d'execució: 75,35.

3.1.3.1.2 De 30.001 euros a 150.000 euros de pressupost d'execució, per cada 6.000 euros o fracció: 5,39.

3.1.3.1.3 La resta per cada 6.000 euros o fracció: 3,58.

3.1.3.2 Sense projecte: 75,35.

3.1.4 Canvi de titularitat d'instal·lacions i comunicació d'alta de conservador o mantenidor d'una instal·lació: 13,16.

3.2 Autoritzacions de suspensions temporals

3.2.1 De serveis de subministrament d'energia: 4,78.

3.3 Agents autoritzats, organismes de control, organismes verificadors, laboratoris de metalls preciosos, d'assaig o calibratge, i altres

3.3.1 Primera inscripció: 220,08.

3.3.2 Renovacions o modificacions: 88,50.

3.4 Registre industrial, registres i certificats d'empreses instal·ladores i mantenidores, tallers tacògrafs, tallers de limitadors de velocitat i

altres

3.4.1 Primera inscripció o habilitació: 53,82.

3.4.2 Renovacions i modificacions: 27,50.

3.4.3 Canvi de titularitat: 13,16.

4. Inscripció en el registre d'instal·lacions de raigs X amb finalitats de diagnòstic mèdic: 35,88.

5. Autorització o modificació de la posada en funcionament d'instal·lacions radioactives de segona i tercera categoria: 71,76.

6. Clausura d'instal·lacions radioactives: 35,88.

7. Rectificació d'errades (50 % de la quantia corresponent al concepte que es rectifiqui).

11. L'article 409 de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

Article 409

Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis que s'esmenten a continuació, es prestin d'ofici o a instància de la part interessada:

1. Autoritzacions o ampliacions d'activitats extractives, projectes de restauració i permisos d'explotació de recursos geotèrmics, i les seves pròrrogues.
2. Aprovació del pla de labors amb visita d'inspecció.
3. Canvi de titularitat de drets miners i nomenament de directors facultatius d'explotació i de directors tècnics de restauració.
4. Visites d'inspecció a autoritzacions mineres, concessions, permisos d'explotació i d'investigació.
5. Permisos d'explotació, d'investigació, de concessions directes i derivades, i les seves pròrrogues.
6. Concessió i renovació del carnet d'operador de maquinaria mòbil (palista), i del carnet de pràctiques de palista.
7. Expedients de caducitat de recursos miners.
8. Instal·lacions que requereixen exclusivament butlletí d'instal·lador.
9. Informe de projecte de voladures per a activitats no mineres.

12. L'article 411 de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

Article 411

Quantia

La quota de la taxa s'ha de determinar segons les tarifes següents, en euros:

1. Autoritzacions o ampliacions d'activitats extractives, projectes de restauració i permisos d'explotació de recursos geotèrmics, i les seves pròrrogues

1.1 Fins a 6.000 euros: 68,19.

1.2 La resta, per 6.000 o fracció: 17,94.

2. Aprovació del pla de labors amb visita d'inspecció

2.1 Fins a 6.000 euros: 215,30.

2.2 De 6.000,01 euros a 150.000 euros, per 6.000 o fracció: 17,94.

2.3 La resta, per 6.000 o fracció: 9,56.

3. Canvi de titularitat de drets miners i nomenament de directors facultatius d'exploració i de directors tècnics de restauració: 45,45.

4. Visites d'inspecció a autoritzacions mineres, concessions, permisos d'exploració i d'investigació: 215,30.

5. Permisos d'exploració, d'investigació, de concessions directes i derivades, i les seves pròrroques

5.1 Per primera quadrícula: 2.710,27.

5.2 Per primera i segona quadrícula: 3.614,47.

5.3 Per primera, segona i tercera quadrícula: 4.969,63.

5.4 Per primera, segona, tercera i quarta quadrícula: 6.998,14.

5.5 Per cada quadrícula d'excés: 1.807,26.

6. Concessió i renovació del carnet d'operador de maquinaria mòbil (palista), i del carnet de pràctiques de palista

6.1 Primera tramitació: 17,94.

6.2 Renovació: 14,36.

7. Expedients de caducitat de recursos miners: 135,15.

8. Instal·lacions que requereixen exclusivament butlletí d'instal·lador: 13,16.

9. Informe de projecte de voladures per a activitats no mineres

9.1 Fins a 6.000 euros: 89,71.

9.2 De 6.000,01 euros a 150.000 euros, per cada 6.000 euros o fracció: 17,94.

9.3 La resta, per cada 6.000 euros o fracció: 9,56.

13. L'article 413 de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

Article 413

Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis que s'indiquen continuació, es prestin d'ofici o a instància de la part interessada:

1. Expedició de certificats.
2. Expedició i renovació de carnets i certificats d'acreditació professional d'instal·lador, de mantenidor i de conservador.
3. Certificats de posada en pràctica de patents i models d'utilitat.
4. Informes tècnics sobre concessió i modificació de les tarifes de subministraments públics.
5. Drets d'examen.
6. Comunicacions, altres certificats, còpies, informes i resolucions a petició de la part interessada.
7. Expedició de certificats d'eficiència energètica d'edificis en el seu conjunt o de parts d'aquests que s'hagin dissenyat o modificat per ser utilitzats per separat.

14. L'article 415 de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

Article 415

Quantia

La quota de la taxa s'ha de determinar segons les tarifes següents, en euros:

1. Expedició de certificats

1.1 Per la recerca de dades o antecedents de sol·licitud del subjecte passiu: 14,36.

1.2 Fotocòpies o còpies compulsades de documents administratius, per pàgina: 4,19.

2. Expedició i renovació de carnets i certificats d'acreditació professionals d'instal·lador, de mantenidor i de conservador

2.1 Primera tramitació: 17,94.

2.2 Renovacions: 14,36.

3. Certificats de posada en pràctica de patents i models d'utilitat: 45,45.

4. Informes tècnics sobre concessió i modificació de les tarifes de subministraments públics: 16,75.

5. Drets d'examen: 9,56.

6. Comunicacions, altres certificats, còpies, informes i resolucions a petició de la part interessada

6.1 Informes i resolucions: 16,75.

6.2 Legalització i segellament de llibres, i emissió de distintius i plaques identificatives: 4,78.

6.3 Comunicació de dades no confidencials: 23,92

6.4 Altres serveis a petició de la part interessada: 45,44.

6.5 Comunicacions a l'Administració per part d'empreses i particulars: 4,78.

7. Expedició de certificats d'eficiència energètica d'edificis en el seu conjunt o de parts d'aquests que s'hagin dissenyat o modificat per ser utilitzats per separat: 119,60.

15. La lletra b) de l'apartat 3 de l'article 444 de la Llei 11/1998 esmentada queda modificada de la manera següent:

b) A qualsevol altra publicació l'import de la qual sigui exigible a una tercera persona pel subjecte passiu. Si no hi ha cap normativa específica, es considera que l'import de la publicació d'anuncis és exigible a una tercera persona quan es refereix a un procediment com a resultat del qual aquesta persona obtengui directament o indirectament un aprofitament privatiu o, en general, qualsevol benefici econòmic.

16. S'afegeix un nou apartat, l'apartat 7, en l'article 444 de la Llei 11/1998 esmentada, amb la redacció següent:

7. Les referències a la gratuïtat de les publicacions en el Butlletí Oficial de les Illes Balears recollides en la Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars i en les diverses lleis d'atribucions de competències als consells insulars, no impliquen l'establiment de cap nou supòsit de gratuïtat. D'aquesta manera, els supòsits de gratuïtat o de pagament són els mateixos quan els procediments eren tramitats per l'Administració de la Comunitat Autònoma i quan són tramitats pels consells insulars, sense que les eventuais referències de les lleis esmentades abans a la gratuïtat de les publicacions constitueixin per si mateixes supòsits d'exempció o de no subjecció al marge dels que preveu aquest article.

17. S'afegeix un nou títol, el títol XIII, en la Llei esmentada, amb la redacció següent:

Títol XIII

Servei d'Ocupació de les Illes Balears

Capítol únic

Taxes per serveis administratius generals

Article 451

Fet imposable

1. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis administratius següents:
 - a) Fotocòpies de documents.
 - b) Compulsa de còpies de documents en suport de paper, electrònic o telemàtic.
 - c) Emissió de documents autenticats en suport de paper, electrònic o telemàtic.
2. Queden exempts d'aquesta taxa els serveis de compulsa i autenticació dels documents que s'hagin de presentar o siguin requerits en els procediments que tramiti el Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

Article 452

Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones o les entitats que sol·liciten les fotocòpies, les compulses i les còpies de documents.

Article 453

Quantia

1. Fotocòpies

- a) Fotocòpia DIN A4, per full: 0,20 euros.
- b) Fotocòpia DIN A3, per full: 0,30 euros.
- c) Fotocòpia DIN A2, per full: 0,50 euros.
- d) Fotocòpia DIN A1, per full: 1,10 euros.
- e) Fotocòpia DIN A0, per full: 2,10 euros.

Quan es tracti de fotocòpies de documents en color, la quantia de la taxa és el resultat de multiplicar per 4 les quanties anteriors.

2. Compulsa de documents: 2,25 euros per full, amb un màxim de 30 euros per document.

3. Autenticació de documents en paper, en blanc i negre

- a) DIN A4, per full: 2 euros.
- b) DIN A3, per full: 2,5 euros.
- c) DIN A2, per full: 3 euros.
- d) DIN A1, per full: 3,5 euros.
- e) DIN A0, per full: 4 euros.

Per cada document autenticat, la taxa no pot ser superior a 45 euros.

4. Quan es tracti d'autenticacions de documents en color, la quantia de la taxa serà el resultat de multiplicar per 4 les quanties previstes en l'apartat 3 anterior.

5. Emissió de documents autenticats per mitjans electrònics o telemàtics: 3 euros per full, amb un màxim de 45 euros per document.

6. Còpies en CD proporcionat per l'Administració: 10 euros per CD.

Article 454**Meritació i pagament**

La taxa es merita en el moment de la prestació del servei. No obstant això, se n'exigeix el pagament en el moment en què se sol·licita el servei o l'actuació administrativa a què es refereix el fet imposable.

Disposició final cinquena**Modificacions de la Llei 3/2008, de 14 d'abril, de creació i regulació de l'Agència Tributària de les Illes Balears**

1. L'article 6 de la Llei 3/2008, de 14 d'abril, de creació i regulació de l'Agència Tributària de les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

Article 6**Òrgans de l'Agència Tributària**

L'Agència Tributària s'estructura en els òrgans següents:

a) Òrgans de govern: la Presidència i el Consell General.

b) Òrgan executiu: la Direcció.

2. La disposició transitòria segona de la Llei 3/2008 esmentada queda modificada de la manera següent:

Disposició transitòria segona**Suport en la gestió dels serveis comuns**

1. *L'exercici de les funcions de gestió econòmicoadministrativa, de contractació i de gestió de recursos humans de l'Agència Tributària es pot dur a terme amb la col·laboració dels òrgans i de les unitats administratives corresponents de la secretaria general de la conselleria competent en matèria d'hisenda i, si escau, d'altres òrgans superiors i directius de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.*

2. *A aquest efecte, l'Agència Tributària de les Illes Balears pot subscriure els convenis que calguin amb l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, els quals han de fixar les condicions i el règim jurídic de la col·laboració.*

Disposició final sisena**Remissió a la llei de pressuposts**

1. Les lleis de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears poden actualitzar i modificar els elements quantificadors dels impostos regulats en aquesta Llei.

2. En tot cas, les lleis de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma poden modificar:

a) Pel que fa a l'impost sobre envasos de begudes, les unitats de mesura, els tipus i els coeficients establerts per determinar la quota tributària, com també el règim d'exempcions, deduccions i bonificacions.

b) Pel que fa a l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda, les unitats de mesura, els tipus i els coeficients establerts per determinar la base liquidable i la quota tributària, com també el règim d'exempcions, deduccions i bonificacions.

c) En l'impost sobre el dany mediambiental derivat de l'ús de vehicles de lloguer sense conductor, les unitats de mesura i els tipus de gravamen establerts per determinar la quota íntegra, com també el règim d'exempcions, deduccions i bonificacions.

Disposició final setena**Facultats de desplegament**

1. Sens perjudici de les autoritzacions específiques que s'estableixen al llarg d'aquesta Llei, s'autoritza, amb caràcter general, el conseller competent en matèria d'hisenda perquè, mitjançant una ordre, dicti les disposicions complementàries que siguin necessàries per gestionar i

aplicar els impostos regulats en aquesta Llei i, en particular, perquè reguli les circumstàncies relatives al compliment de les obligacions tributàries formals derivades de l'aplicació dels tributs, inclosos el procediment i els terminis per presentar les declaracions i les autoliquidacions, com també per al pagament per mitjans telemàtics que, si s'escau, sigui obligatori per als subjectes passius, i els models oficials de declaracions censals i registrals, com també de les declaracions i les autoliquidacions.

2. En tot allò que no preveu l'apartat anterior, correspon al Consell de Govern de les Illes Balears desplegar reglamentàriament els aspectes que siguin pertinents, si s'escau.

Disposició final vuitena

Entrada en vigor

1. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.
2. Això no obstant, d'acord amb el que preveu l'article 10.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i pel que fa a l'impost sobre el dany mediambiental causat per les grans àrees de venda, el primer període impositiu s'ha de regir per les normes específiques que s'estableixen en les disposicions transitòries d'aquesta Llei.

D'altra banda, la modificació de la Llei 3/2012, de 30 d'abril, de mesures tributàries urgents, a què es refereix la disposició final segona de la present Llei, produeix efectes des de l'1 de gener de 2013.

Palma, 15 de febrer de 2013

El president

José Ramón Bauzá Díaz

El vicepresident econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació

José Ignacio Aguiló Fuster

